II. évfolyam. Arad, 1887. Márczius hó 12. Szombat. 70-dik szám.

Szerkesztőség:
Templom-utcza 14. szám, földszint, jobbra.
Bérmentetlen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.
Kéziratokat vissza nem küldünk

Kiadóhivatal:
Templom-utcza 14. szám, földszint, jobbra.

Hirdetések díjszabás szerint.
Egyes szám **5** kr. ünnep- és vasárnap utáni szám **3** kr.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen hétfőn és ünnepek után is.

Előfizetési árak:
Helyben házhoz hordva:
Egész évre . . . . . 12 frt.
Fél évre . . . . . 6 frt.
Negyed évre . . . . . 3 frt.
Egy hóra . . . . . 1 frt.

Vidékre postán küldve:
Egész évre . . . 14 frt — kr.
Fél évre . . . 7 frt — kr.
Negyed évre. . . 3 frt 50 kr.
Egy hóra . . . 1 frt 20 kr.

Hirdetések helyben fizetendők.

Az aradi szinház válsága.

Arad, márcz. 11.

A mit pár nappal ezelőtt csak ugy odavetve, mint egy baljóslatu hirt emlegettünk, bekövetkezett. Ditrói Mór, kinek az aradvárosi szinügyi bizottság egyhangulag itélte oda a jövő saisonra az aradi szinházat, ezt a bizalmat azzal revanchirozta, hogy a szabadkai szinház subventiojának emelése után az ottani szinházra is szerződést irt alá és igy pár héttel az uj szini szerződések érvényre emelkedése előtt, Arad város szinházának tulajdonképpen nincs önálló igazgatója és az aradi szinházi közönség, — melynek a szinügy iránti hatalmas áldozatkészségében nincs párja az országban, — ki van téve annak, hogy esetleg a legselejtesebb társulatok közül, most a tizenkettedik órában kénytelen lesz választani, ha csak a jövő télen nem akar egyáltalán szintársulat nélkül maradni.

Részünkről ezt a helyzetét az aradi szinügynek sokkal szomorubbnak és szégyenletesebbnek tartjuk, hogy sem kedvünk volna jól megérdemelt leczkével szolgálni azoknak, a kik közvetve és közvetlen, öntudatlanul és öntudatosan, magán érdekek, vagy tájékozatlanság miatt okai e válságnak. De még attól is tartózkodunk, hogy méltó itéletet mondjunk a nemrég aradi laptársaink által hozsannával üdvözölt Ditrói eljárása felett, ki betolta magát a pályázók közé a nélkül, hogy — mint most bizonyitja, — fogalma lett volna arról a nagy erkölcsi felelősségről, melylyel a szinház bérbevétele járt akkor, midőn a szinügyi bizottság itélete, minden még le nem kötött igazgatót más szerződés után kénytelenitett nézni.

Mi, kik az aradi szinház egész bérbeadási processusa alatt tisztán az aradi szinügy érdekében hallattuk óvó és figyelmeztető szavainkat, daczára annak hogy akkor is, most is a közönség nagy zömének nevében szólottunk és szólhatnánk, nem fogunk most sem a saját elégtételünk fitogtatására gondolni, hanem az ügy komolyságához és válságos voltához hiven, egy pár megjegyzést teszünk arra vonatkozólag, hogy nézetünk szerint mint véljük e hallatlan crizis megoldását némileg az aradi szinügy előnyére keresztül vinni.

A Krecsányi ur kitünő társulata ma már egy nemzeties missio szolgálatára van lekötve. Erről tehát hallgatnunk kell. A mult alkalommal pályázott két igazgató közül Csóka és Mosonyi is még rendelkezésre áll. Ha tehát a szinügyi bizottság most nem lesz hajlandó abba a lealázó feltételbe belenyugodni, hogy az aradi szintársulat a szabadkainak quasi fiókja legyen, s esetleg arra az álláspontra helyezkedik, hogy pályázat kiirása nélkül dönt ez ügyben, akkor a bizottságnak e két társulat közt feltétlenül választania kell.

E két társulat személyzetéről kellően informálva vagyunk és minden czélzatosság nélkül kimondhatjuk, hogy egyik sem felel meg az utóbbi időkben oly magasra emelkedett aradi igényeknek. És e pontnál eljutottunk annak a lehetőségnek a felvetéséhez, a mely szerint a válság mégis némi előnynyel lenne megoldható. Igy tanácsoljuk, — a már többször bebizonyult jóindulatunkkal — a szinügyi bizottságnak, illetve a tanácsnak, hogy hirdessen pályázatot a szinházra, bár minő rövid időre is. Ennek az eljárásnak két előnye lehetne. Az egyik az, hogy a két igazgatónak lehetőleg alkalmat nyujt a még szerződtethető jobb tagok megnyerésében olyan versenyre, mely csak a társulatnak válik nagyon is kivánatos előnyére. A másik haszna az volna a pályázat kihirdetésének, hogy a vidék egy nehány még nem szerződött, de kiválóbb tagja mindenesetre, sietne eddigi s kevésbé előkelő működési helyével szakitva, ahhoz az igazgatóhoz szerződni, a ki egy olyan intelligens közönség elé viszi, mint az aradi.

Ez a két körülmény egymást egészitené ki és pedig akként, hogy az esetleges pályázó igazgatók a mostani időben a legjobb társulatot hoznák össze. Ez pedig azért rendkivül fontos, mert a külömben minden kiválóbb igazgatói talentum nélkül biró directoroknak nem a személye, hanem csak is a társulata vehető figyelembe.

Enynyit most is kötelességünknek tartottunk elmondani az aradi szinház közönségének érdekében, melylyel játszani nem lehet és a részéről nyilvánult áldozatkészség megérdemli, hogy respectáltassék.

Országgyülés. A képviselőház csütörtöki ülése elején Tisza Kálmán miniszterelnök törvényjavaslatot terjesztett be „a közösügyi bizottságok által rendkivüli katonai óvintézkedések költségeire megszavazott 52·5 milliónyi hitel Magyarországra eső részének fedezéséről.“ A pénzügyi bizottsághoz utasittatott.

A mentelmi ügyek tárgyalásának során a bizottság véleményének megfelelőleg a ház Ugron Gábor, Törs Kálmán, Abrányi Kornél, Gromon Dezső, Keglevich István gróf és Vadnay Andor mentelmi jogát a folyóban forgó esetekre nézve felfüggeszteni határozta.

Az 1886-ik évi közösügyi költségekre a magyar korona országai által pótlólag fizetendő összegekről szóló törvényjavaslat, melyet Lukács László referált. Madarász József elleninditványa mellőzésével, ugy általánosságban, mint részleteiben elfogadtatott.

Apponyi Albert gróf a curiai biráskodásról törvényjavaslatot terjesztett be, melyet a jövő csütörtöki ülésben fog indokolni.

Madarász József a székesfehérvári állami főreáliskola igazgatója ellen emelt vádak iránt interpellálta Trefort minisztert.

Végül Baross miniszter terjesztette be jelentését a budapest-czinkotai vasut engedélyezése iránt.

A quota. Az osztrák quota-küldöttség a magyar küldöttség izenetére adandó válaszát a legközelebbi napokban meg fogja állapitani, ugy hogy ez a renuntium valószinüleg a jövő hét folyamában ide fog érkezni. — Bécsi lapok azon merőben téves, a törvényen semmi esetre sem alapuló nézetből indulnak ki, hogy ha a két küldöttség nem jutna megegyezésre, a két kormány fog tárgyalni és a két parlament elé hasonhangzásu javaslatokat terjeszteni. — Ez merőben téves; az 1867. XII. t. cz. 21 szakasza határozottan kimondja, hogy azon esetre, ha a két küldöttség a törvényhozó testület elé terjesztendő javaslatra nézve nem bir megállapodni, mindenik küldöttség véleménye terjesztetik a parlament elé; ha pedig az országgyülés és a birodalmi tanács nem hoznának egybehangzó határozatokat, a bemutatandó adatok alapján a kérdést közvetlenül Ő Felsége dönti el. — A magyar nuntium megbeszélése alkalmával az egész osztrák-sajtó oly felfogást tulajdonit a magyar quota-küldöttségnek, mely a nuntiumból egyáltalában nem világlik ki. — A magyar küldöttség ugyanis a határvidéki praecipuum felhagyását kizárólag közjogi- és gyakorlati szempontból proponálta és semmiesetre sem kivánta ezen a kerülőn át csupán a határőrvidékért fizetett kétszázalékos járulék leszállitását forcirozni. — A katonai határőrvidék adóbevételei tényleg csak egy 0.8 százalékos járulék-quotát feltételeznek, ha azonban annak idején a Magyarország részéről bármely okból elvállalt 2%-os megterheltetés és az összeget illetőleg fenn is tartatnék, a magyar quota-küldöttség világos számitással szerint, az adóbevételek arányához képest, a többi Magyarországra még mindég nem esik 30, hanem nem egész 29, pontosan 28.95 százalék járulék. Arról van tehát első sorban s majdnem kizárólagosan szó, hogy a határőrvidékért fizetendő 2% levonása után fedezetlenül maradó közös kiadásokhoz, Magyarországnak jövőre 29 százaléknál többel kell-e járulnia? Magyarország összes quotája ennélfogva a határőrvidék 2%-kát — akár számadásszerüen egyben, akár pedig mint praeciuumot — beleszámitva, 30,37%-ot, vagyis az eddigi megterheltetéshez képest 1.03 %-kal kevesebbet tenne ki.

Szeszadó reform. A szeszadó reformja ügyében a tárgyalások a két állam kormányai között még nem fejeztettek be és mig ez meg nem történik addig, korai minden jelentés, mely a két kormánynak a még el nem intézett kiegyezési kérdések tekintetében létrejött végleg megegyezésről szól, habára szeszadó-törvényjavaslatnak letárgyalása még a mostani ülésszakban nincs is szándékba véve. A magyar főrendiháznak megfelelő bizottságai a képviselőház által a mult évben átküldött kiegyezési törvényjavaslatokat csak azután fogják tárgyalásba venni, ha már az osztrák képviselőházban a banktörvenyjavaslat is le lesz tárgyalva és azután — a quota-törvényjavaslat kivételével — mind az a kiegyezési törvényjavaslat, melyek egy a mással összefüggésben állanak, szintén be lesznek terjesztve az osztrák urak háza elé. Természetesen e törvényjavaslatok közé a czukoradó-törvényjavaslat nem tartozik, a melyet különben a magyar képviselőház pénzügyi bizottsága sem vett még eddig tárgyalás alá és előreláthatólag ez ülésszakban nem is igen fog a képviselőház napirendjére kerülni,

KÜLFÖLD.

Béke kilátások. A berlini „National-Zeitung“ czikket közöl a béke-kilátásokról s azt mondja, hogy az európai béke-törekvéseket a következő három tény erősiti: a kormány győzelme a német birodalmi-gyülésben, a Depretis-miniszterium ujjáteremtése és Ausztria-Magyarország elhatározása, hogy haderejét a helyzetnek megfelelően erősiti, és ez eljárásnak a parlamenti képviseletek által történt egyhangu támogatása. A birodalmi kormány győzelme a birodalmi gyülésben kétségkivül közrehatott Depretisnek és Robilantnak a cabinetbe visszalépésére és egyidejüleg a közép-európai békeszövetség meghosszabbitására. Bylandt-Rheit grófnak az osztrák-magyar haderő emeléséről mondott szavai kétségkivül sok gondot okozhatnak a moszkvai henczegőknek, kik egy orosz-osztrák háboruról csak ugy beszéltek, mint egy sétautról Bécsbe. Az európai békére kedvező ezen momentumoknak összetalálkozása látszólag békés hatást gyakoroltak a ruscsuki eseményekre is.

Oroszország fogadkozásai. Pétervári jelentések bizonyosnak mondják, hogy azok a jóslatok, hogy az oroszok Bulgáriát, vagy csupán Várnát az utóbbi események folytán occupálni fogják, nem valósulnak. Az orosz kormány jól tudja azt, hogy nem áll hatalmában saját actiojának határait megvonni, vagy megakadályozni egy más hatalom actiojáit, mihelyt bárminő mérvü katonai rendszabályhoz nyul Bulgáriában. Megmarad tehát abban a tartozkodásában, mely erejét képezi, a tényleges beavatkozástól távol marad, de minden diplomatiai eszközt fölhasznál Bulgária javára, s a többi hatalmakat is ösztönzi a békés megoldásra törekedni, mivel annak szüksége napról napra élesebben lép előtérbe. Oroszország közvéleménye annyira dicsérte a szabad kéz politikáját, hogy annak következményeit nem helytelenitheti. S ép a legutóbbi bulgáriai események szolgálnak Oroszország törekvéseinek próbaköveiül, minthogy bebizonyitják, hogy Oroszország ragaszkodik azon elhatározásához, hogy kalandós politikába bele nem bocsátkozik

LEGUJABB POSTA.

— **Szerbia és Ausztria-Magyarország.** A „Pol. Corr.“ 10-iki kelettel jelenti Belgrádból: Hegelmüller osztrák magyar követ megbizó levelének átnyujtása alkalmával kiemelte, az uralkodó meghagyta neki, hogy egész gondosságát arra forditsa, hogy az Ausztria-Magyarország és Szerbia közt fenálló szivélyes és benső viszony fentartassék és előmozdittassék; bizositá a királyt, hogy egész erejet fel fogja használni e fel-

---

Az „ARADI KÖZLÖNY“ tárczája.

(Márczius 11.)

A cziroki deputatió.

— Az „Aradi Közlöny“ eredeti tárczája. —

Együtt ült az egyház-tanács.

Az elnöki pulpituson Barázdásy Gergely a tiszteletes, tiszteletre gerjesztő okulariumával, derengő jókedvü arczával, mely mégis veszedelmes, mert lám, a piros csik az égen is háborut jelent, a mit jó lesz mostanában nem annyit emlegetni.

Voltak vagy kilenczen, s mikoron a tiszteletes végig hordozta okulériumát, illetőleg az okulárium alatt szemeit a gyülekezeten, egy olvadozó mozdulatioval repült ki ajakán ez a röppenő ige.

— Ezek után következne a nyolczadik pont.

Erre a szóra felvetette nagy bozontos fejét a gyülekezet pennája s szét nézett nagy álmosan kémlelődve, valjon nem lakik-e meg valakiben valami.

És lakott.

Szép rangosan felczihelődött Kovács János. Mikoron aztán kálvinista tempora kettőt köszörült torkán, hármat igazitott ujjasán, a nagy virágu perkál keszkenőjével meg hármat törült volna homlokán, elkezdte azt, a mi alább következik.

— Tisztelt Gyülekezet! A mi igaz, igaz. Fakó a mi egyházunk nagyon. Belélharapott kimeletlenül az idő a vasfogával. (Valjon, melyik kálvinista ember lenne el egy kis metaphora nélkül?) Legfakóbb lenne mégis a pad. Rozoga, moly-ette jószág. Nagy hangon kiabál belőle a betegség. Temessük el. Állitsunk be uj padokat

A gyülekezet idegesen mozgott ide-oda. Parlamenti nyelven ezt ugy mondjuk: „mozgás a szélsőbaloldalon.“

De Kovács állott rendületlenül. Csak a keze kalimpált jobban, meg a nézése volt nehezebb. A gyülekezet helyiségének hősége lassan gyöngyöket csalt homlokára, mit eligazitott a nagy perkál keszkendője.

Folytatta az oratióját.

— Mivel pedig jól ismerem az eklezsia pénztári állapotát, az a mondandóm, hogy nagem meg áldott az Isten földi javakkal. Üssünk egyet rajta a csapófával. Viselem a padok fele költségét.

Vitéz majszter az innenső sarokban meg ümmögött. A vállait vonogatta. Ez olyan eknutiatio volt, mintha épen egy lap cicerozna az európai helyzet tisztázása végett: egy szivvel lélekkel kiáltott fel a gyülekezet.

— Éljenek a padok.

Most aztán Kovács János is nagyobb pauzát tartott. Szeme világitott, mint a Ganz legjobb villanylámpája, széles arczán meg olyan kitörő öröm vigyorgott, mint disz-temetésen annak, ki a menet élén a sallangos lovon pöffeszkedik. Nyakán egyet-egyet forditott. Nagy szemeit végig hozdozta. Mintha a sugár termet is meggörbült volna. Annyi, nem mondunk, hogy hajlongott. Az sok volna tőle.

Aztán megfogta a lajbli legalsó gombját. — Egyet rántott rajta. A nagy ezüst gombok durczásan szaladtak félre, végre is alapos keresés után, kézbe került a piros bugyeláris. Ennek rejtekéből három ropogós százast vágott ki a gyülekezet asztalára.

— Ime, az első ráta. Ha nem futja, lehet még találni, ugy gondolom, egyet-mást a Kovács portáján.

Büszkén mosolygott. Sunyisan huzta össze a homlok körér ránczai közé kis szürke szemeit. Boldog volt. Ismét egy babérlevél került a Kovács János koszorujába. Legalább igyen lesz az regisztrálva a „Cziroki Figyelőben.“

Most már a penna szerepe következett. A tegernyi sok „miszerint“-ek és „minekután“-ok közé ékes hivatalos genre-ban ékelte be a buzgó és jámbor érzelmek által vezérlett presbyter-tag, ugymint Kovács János inditványát az egyház-tanás ékes tollú jegyzője, — ez alatt a gyülekezet nagy csendben jártatta eszét a részletes tárgyaláson, a mely immár küszöbön állott.

Mély barázdákat szántott kinek-kinek homlokán a gondolkozás ekéje. Nagy sor is az, mikor imaházat öltöztetnek. Finyásabb, mint valami tükrös lánynak az ünnepi viganója.

A vitát Vitéz majszter vezette be.

Azon kezdte, hogy az egyszerüséget, tartóssá ot tartja szem előtt. Számüzendő a divatos czédaság, korunk ez átkos nyavalája és miként az egész hit egyszerü, egyszerünek kivánja a padokat. Ajánlja a régi formát.

Valami kis helybenhagyó zugás is végig futott szeliden szavaira, de az adományozó Kovács János felfortyant nagyon. Olyanformán dolgoztak Kovács uramban az érzelmek mint a tüz fölé tettfazékban az aszalt szilva. Felállott. Ujjnyira dagadtak meg homlokán az erek. Fejét oly gondatlanul hajigálta mint az elszabadult vitorla, mikor fergeteg kergeti bősz dühében.

Ő nem enged. Nem lehet. Vagy módis pad, vagy semmi. Nem lehet egy helyben állni, mikor nagyon baktat az idő. És most baktat. Nem oly nótát huznak most mint hajdan. Szóval — a mint Kovács uram kifejezte — nagy szegénységbeli kimutatás lenne, ha a régi formába bele nyugodnának. Ő a maga részéről inkább tájára se lép a templomnak.

Erre már a tiszteletes is félve boritotta le az imént oly lelkesen megajánlott költséget. Veszélyben van

Fel is lépett a maga kenetteljes békitgetéseivel.

— Kovács János mond valamit. A világnézletek előtt nem lehet elzárkózni.

Kovács János nagyot pislogott. Az önérzet állt benne hadi lábra. Másodjára szót kért a hallgatóságtól.

— A padok dolgában vagyon egy második rendbeli inditványom. Küldjünk egy deputaciót Pestre. Az válasszon nekünk padot. A deputació költségét szivesen viselem.

Ez érthető szó volt, megszavazták. A deputatioba bekerült Kovács János, Vitéz majszter és Dülöngő rector. A két előbbiről azt tartották, elégségesek lesznek a tetejét elbirálni, a padok aljának elbirálására menesztették Dülöngőt, kinek az képezi nyugodalmas fekhelyét a hébe-korba történő borozások alkalmatosságával.

A deputatio megindult s hiba nélkül el is jutott a fővárosba.

Elsőbb a nagy kálvinista templom padjait vették szemügyre. Nem tetszett. Vitéz majszter némi módositások mellett hajlandó volt azt elfogadni, benne még mindig lakozott az egyszerüség utáni vágy, — de Kovács hallani se akart róla.

Már majdnem végére jártak a hitüknek, azaz hogy ott állottak, miszerint Kovács urannak kelle inditványoznia, nézzenek át a catholicus részre, hisz a cat olicus hitnek ugyis a czifraság a fundamentuma.

Nem volt meg háboru, a hol külömb petárdák robbantak el, mint erre Vitéz majszter sebes egymás-utánban zenés misemódjára kiabált a kemeny baritonjával.

Olyan nincs. Inkább haza megy. Nagyobb hire menne annak mint a tatár-járásnak.

Szó szót követett végre is az lett, hogy Vitéz majszter az első vegyes vonaton haza utazott.

A deputatióból maradtak ketten. Kovács János és a rector.

Kovács uram izlesének nem pászolt semmi, a kántor meg hüségesen vele szavazott, a minek a hübnerje az, hogy nagyon jó karczos terem a budai oldalon.

Valahogy csupán a rókus templom padjainál motyogott a rector önálló véleményt. Kis pozsgás leányzó nyitott ajtót. (A harangozó nem volt otthon) arra pislogott a rector müértő szemekkel.

— Formás no, ha mondom, — mondogatta.

De Kovács János erélyesen helybenhagyta a fura izlésért. Mivel hogy nem volt a padokkal megelégedve sehogy. Micsoda faragás! S milyen helytelen simetria. Ez se jó és nem alkalmas.

Ugyancsak eltarisznyázták az időt. Már egy hét óta lótnak-futnak ide-oda és a padokra vonatkozó plánumnak még egy vonása sincs meg.

A rector elunta a dolgot. Félt. Mikor elindultak nagyon utolsóba volt a harmadik szomszédja, Bökös uram. És az lenne aztán egyptomi csapás, ha a távolléte alatt patkolna a más világra! Elvinné örökösen a bucsuztatóért való járandóságot. Csak azért várt az estére, hogy a bumlin jöhessen haza, azon olcsóbb.

Magára maradt Kovács János. Megnézte a mi megnézni való volt, aztán kész planummal jött haza.

Annyi volt ezen a czifraság, hogy módtalan. A hivek bizonyosan előbb a maguk ruháját porozzák le, mielőtt beleülnének, nehogy mocskot ejtsenek rajta.

... A mit még ezután irni akarok, az nem uj dolog. És csupán azért ismétlem, mert vajmi soká vajudik a bizottságok rotyogó fazekában: a regale-ügy.

Mert csak, hogy a tárgynál maradjak, mi történt az eklézsia padjaival?

Mikor összeült a presbiterium és az elnöki előterjesztések után meggyőződött arról, hogy a terv a kiküldött bizottság egyhangulag megállapitott plánuma: hát sanctionálta, és pedig csupán ezért.

Ezek szerint bizony-bizony bölcs dolog lesz azokat a bizonyos bizottságokat, tehát a repale ügynél is, az „egyhangu“ előterjesztésekre leendő figyelem szempontjából, egy tagot beválasztva, kiküldeni.

Floricza.

A filiszter leánya.

[14. Folyt.] (Regény két kötetben.)

Irta: *Hjalmar Hjorth Boyesen.*

— Az „Aradi Közlöny“ számára forditotta: H. G. —

ELSŐ KÖTET.

VIII.

Simon kimutatja a foga fehérét.

Ez élvdus napok alatt Harold teljesen megfeledkezett arról, hogy hivatására nézve bányamérnök és hogy üzleti irodája van a Broadwyn. Segédje egy halvány fiatal ember, név szerint Robbins, a ki a vegyészet hallgatója és irnok volt egy személyben, gyakran egész nap egyedül volt és bezárta maga után az irodát, ha elment a második reggelijét elköltení a közeli vendéglőbe, mely ép ugy „boeuf á la mode“-járól, mint szép pincznőjéről hires volt. Wellingfordnak a bankban elhelyezett vagyona, melynek ha számadatait a hirlapokban közzéteszik, társadalmi állását nem javitotta volna, egy napon deficzitté vált és nap lemente előtt egy gyalázatos kis leszámolást kapott, melyből kiderült, hogy a banknak negyvenöt dollárral adósa.

Nem látta szükségesnek, hogy Almának az ilyen köznapi dologba bepillantást engedjen. Ellenkezőleg gyengédetlenség lett volna sejteni vele, hogy havonkint hány száz dollárt adott ki virágokra, kocsira, szinházjegyekre és a lovagias udvarlás egyéb követelményeire. A mi Almát illeti, neki egy pillanatra sem jutottak eszébe mulatságainak költségei, csak azt találta nagyon boszantónak, hogy Wellingford épen akkor akarta őt elhagyni, mikor a legnagyobb szüksége volt reá, hogy a karácsonyi ünnepeket az utálatos Bostzuban töltse.

Ez érzésének előtte meggyőző szavakban adott kifejezést és Wellingford igen hizelgően találta magára nézve azon gondolatot, hogy boldogságának egy része tőle függ — azon-

adat kivételére. E szavakra Milán király igen szivélyesen válaszolt. Kijelenté, hogy meg van inditva azon meghagyás által, melyet az uralkodó adott a követnek és mely az ő óhajainak is megfelel. A követ számithat rá, hogy a közös feladat teljesitésében, a kölcsönös viszonyok concolidálása és fejlődése javára, a legloyalisabb támogatásban fog részesülni a király és a kormány részéről s a király mindenkor odatörekszik, hogy az a legteljesebb szivélyesség jellegével birjon.

— **A hatalmak a bolgárügyért.** Hir szerint eszmecsere folyik jelenleg a porta és a hatalmak között, valamint a hatalmak egymás között is sürün értekeznek a bolgár kérdés felől. Oroszország biztosit arról, hogy ő nem tartózkodik olyan megoldástól, melybe a hatalmak beleegyeznek, Ennek folytán az oroszok részéről külön actiót nem várnak, Ausztria-, Német- Olasz és Angolország nézetét, hogy a kérdés lehetőleg békésen oldassék meg, Franczia ország is osztja, de a modús operandi még eddig megállapitva nincs. Bulgária a hatalmaknak két tervet terjesztett elő azon nehézség megoldására, melyet a fejedelemválasztás képez. E tervek részben arra vonatkoznak, hogy a regenység átalakittassék, a mivel a török biztosnak Sophiában időzése is összefügg, a másik terv az, hogy alakittassék egy bolgár köztársaság, melynek elnöke Kelet-Ruméliának kormányzója lenne. Megegyezés sem egyik sem másik terv felett mindeddig nem létesült.

TÁVIRATOK.

—

Egy orosz jegyzék.

Budapest, márcz. 11. (Az »Aradi Közlöny« eredeti távirata.) Nagyérdekű közleményt hoz a »Pester Lloyd« esti száma. Nevezetesen kétségbevonhatlanul valónak bizonyult az, hogy egy orosz circulare intéztetett az összes európai államhatalmakhoz, melyekben egyesült actiora hivatnak fel a bolgár ügyben. E jegyzék uj phasisában mutatja az ügyet s hirtelen nagyot fordit a helyzeten s ennek alapján a háborus kilátásokat is megszünteti.

—

Széchenyi Andor.

Budapest, márcz. 11. (Az »Aradi Közlöny« eredeti távirata.) A csütörtökön Széchenyi Andor és Wahrmann Richard közötti pisztolypárbaj sebesültje, Széchenyi Andor jobban van. Életben maradását biztosan remélhetni. A golyó a mellkasból nincs még kivéve, a sebláz sem állt be.

NAPTÁR.

Márczius 12. Szombat. Róm. cath. napt. N. Gergely pápa. Prot. napt. Gergely. Görög-orosz napt. (február 28.) Vazul. Nap kél 6 óra 22 perczkor. Nap nyugszik 5 óra 58 perczkor.

Márczius 12. Aradmegye közigazgatási bizottságának ülése d. e. 9 órakor.

Márczius 12. Arad város közigazgatási bizottságának ülése d. u 3 órakor.

Márczius 18. Az aradi tisztviselői kör estélye saját helyiségében (Tücherer szálló).

HIREK.

—

Arad és Vidéke.

— **Válság az aradi szinháznál.** Az aradi szinházat, a teljhatalommal felruházott szinügyi bizottság két héttel ezelőtt Ditrói Mór szabadkai szinigazgatónak adta ki. Már a szinügyi bizottság ülését követő legközelebbi napokban általánosan beszélték Aradon, hogy Ditrói Mór nyert jogával élni nem fog, és hogy az aradi szinház bérletéről lemond. Erről az általánosan elterjedt hirről akkoriban mi is tettünk említést lapunkban. Ezek alapján tehát éppen nem csodálható, hogy tegnap a lemondás tényét az „Alföld“ egy ezt jelentő közleménye folytán is, mint egészen bizonyost állitották mindenütt. Mint azonban a legilletékesebb forrásból értesülünk, e hir téves, és Ditrói Mór az aradi szinház bérletéről mind ez ideig nem mondott le. A dolog a következőkép áll: Salacz Gyula kir. tanácsos polgármester, mint az aradi szinügyi bizottság elnöke, a tegnapi nap folyamán a szabadkai szinügyi bizottság előadójától egy táviratot kapott, mely tudtára adá, miszerint Ditrói Mór, mint a „Thalia“ szini-szövetkezet igazgatója a szabadkai szinügyi bizottsággal is megkötötte a szerződést az ottani szinház bérlete iránt, de azon kikötéssel, hogy személyes jelenléte illetve vezetése szükséges ne legyen, minthogy ő ugyanezen idényben az aradi szinházra is reflectál. Salacz polgármester e sürgöny tartalma folytán rögtön táviratozott Salacz Béla szabadkai kir. ügyészhez, hogy tőle az ügy állásáról bővebb tájékoztatást nyerjen. A távirati válasz értesité a polgármestert, miszerint Ditrói a szabadkai szinház bérlete iránt a szerződést csakugyan aláirta, de azért bérelni fogja az aradi szinházat is és pedig ugy, hogy Aradon és Szabadkán is külön külön társulattal játszik, melynek tagjait időnként kieseréli. Ez ügyre vonatkozólag a „Pesti Hirlap“ tegnap megjelent száma szabadkai levelezője tollából a következő közli: „A helybeli szinházat — mint már jelezve volt — a szinügyi bizottság, minden pályázat mellőzésével, a Ditrió Mór vezetése alatt álló Thalia-szövetkezetnek adta ki. Időközben azonban Ditrói Mór szinigazgatói engedélyt nyert és mint ilyen elnyerte az aradi szinházat. Most tehát Ditrió szinigazgatói minőségben irta alá mint Arad, mind Szabadka városával a szerződést; és hogy két erős társulatot szervezhessen, szövetkezett Csóka Sándorral; ilyenformán Ditrói aradi társulata az ő személyes vezetése mellett, szabadkai társulata pedig Csóka Sándor vezetősége alatt fog működni, ügy, hogy a két társulat felváltva három hónapot Szabadkán, három hónapot pedig Aradon tölt.“ — A késő esti órákban magánforrásból azt az értesülést vesszük, hogy Ditrói Mór levélileg mégis lemondott az aradi szinház bérletéről. Mindenesetre óhajtandó, hogy az illetékes körök az ügy valódi állására vonatkozólag a közönséget minél hamarább felvilágositsák. Az ügy érdemére vonatkozólag lapunk főhelyén mondjuk el véleményünket.

— **A mai ülések.** Három fontos ülés folyik le a mai napon. A városi tanács d. e. 9 órakor tartja ülését a városháza tanácstermében. Ugyanekkor ülésezik a megyei közigazgatási bizottsag a megyeháza termében. Végül a városi közigazgatási bizottság ülése délután 3 órakor veszi kezdetét a városháza tanácstermében.

— **A tiszti casino estélye** ma tartatik meg a várbeli casino termeiben és pedig, mint rendesen, műkedvelői előadással egybekötve. A mai estély iránt a szokottnál is nagyobb az érdeklődés, a mit megmagyaráz azon körülmény, hogy az idei saisonban ez lesz az utolsó,

— **A márczius 15-iki ünnepélyt** rendező bizottság tegnap délután Lukácsy Miklós elnöklete alatt tartott ülésében végleg megállapitotta a programmot. Márczius 14-én este, mint már közöltük, diszelőadás lesz a szinházban mely alkalommal Dobsa „IV. László“-ja kerül szinre. Márczius 15-én reggel 10 órakor ünnepélyes istenitisztelet a minoriták egyházában. Az aradi magán dalkör a mise alatt egy régi magyar egyházi éneket ad elő. Mise után a közönség a városháza disztermébe vonul, hol az ünnepély a következőleg fog lefolyni: 1. Lukácsy Miklós elnöki megnyitója. — 2. A szinházi énekkar előadja a „Szófat“-ot. — 3) Müller Károly emlékbeszéde. — 4) Somló Sándor szavalja Petőfi „Talpra magyar“-ját. — 5) A szinház énekkar énekli Kölcsey hymnuszát. — Este 8 órakor bankett a Krispin-féle teremben. Egy teriték ára 1 frt 50 kr. A banketten hölgyek is vehetnek részt. — Az ünnepélyt rendező bizottság gondoskodni fog arról is, hogy a városháza disztermében kellő számmal legyenek fentartva ülőhelyek a hölgyek számára. Továbbá a bizottság az ünnepélyen való részvétekre külön felhivást is intéz a közönséghez.

— **A vörös-kereszt-egylet előadásai.** Gyönyörü közönsége volt tegnap délután a városháza tanács-termének. Szép nők tartottak benne gyülést. Kedves zsibongás töltötte meg a termet s a szólás-szabadság csak egy-egy hangosabban csengő kaczajban,vagy megjegyzésben nyilatkozott. Az elnöki széket Fábián László főispánné ő méltósága foglalta el, kinek elnöki csengetyüje csak nagy nehezen tudott annyi csendet teremteni, hogy a gyülés előadója Institorisz Kálmán főjegyző, mint a Vörös-kereszt-egylet előadásainak egyik főrendezője, előterjesztését megtehesse. A gyülésen ott volt Krecsányi Ignácz szinigazgató is, ki az élőképek mintarajzaihoz szolgált magyarázatokkal. Az előterjesztés kapcsán a gyülés a következő megállapodásokra jutott. Az egylet az aradi szinházban két előadást rendez. Az előadások programmja a következő: Az „Aradi Magán Dalkör“ előad két dalt; Kosztolányi Imréné urnő magándalt énekel, Bodányi Etelka k. a. szavalni fog Az élőképek között szinre kerül a „Házi-kereszt“ czimü kis vigjáték, melynek szereplői Mészáros Tivadarné, Vásárhelyi Lenke urnők, Farkas Gyula dr., Baross Ferencz és Spilka Antal urak lesznek. Az élőképek szereplőit a következőleg állitotta össze a gyülés: Első lesz a „Festőterem“. Ez Makart műtermét ábrázolja. A háttérben 10 alak vonja magára a figyelmet. Az első csoport Romeo és Juliát ábrázolja, a mint a szerzetes őket megáldja. Romeot Spilka Antal, Juliát Lusztig Janka k. a., a szerzetest pedig Millig József ur fogja személyesiteni. A második csoport czime „Megfogva“. Ez egy rococco-kép. Egy fiatal férfiut és nőt ejt foglyul a kis Amor. A férfiu Takátsy Sándor dr., a nő Lamberger Lajosné, a kis Amor pedig Krecsányi Vera lesz. Ezután következik a „Mézes hetek“. Az ifju párt Virágh Lajosné és Oláh Elemér fogják személyesiteni. A háttérben két mellszobor áll, mint a posta és távirda jelképe. Ábrázolni fogják Lukácsy Sarolta és Lenke kisasszonyok. Az előtérben áll a „Tavasz“ Hauptvogel Lujza k. a., „Stuart Mária“ ifj. Kristyóry Jánosné, a „Virágjóslat“ Tagányi Hajnalka k. a. által személyesitve. A teremben álló szobaleányt Baross Boriska k. a fogja képviselni. Oldalt tanulmányfők láthatók. A „Cserkesznőt“ Ágoston örnagyné, a „Czigány leány!“ Kövér Mártha k. a., a „Pajkos szemek“ czimü tanulmányfőt Hász Ilonka és végül az „Arany fökötő“ tanulmányfőt Mittelmann Bódogné urnő fogják ábrázolni. Egészen az előtérben fekete talapzaton két mellszobor áll Vásárhelyi Margit és Rosenthal Irén kisasszonyok által személyesitve. Van még a teremben két comikus alak. Az egyik, az „Előnyös csere“, mely egy korhelyt ábrázol, a ki rosz kalapját kicserélte egy madárijesztő jobb kalapjával. A képet Stepnicska Manó ur személyesiti meg. A második „Ebéd után“ czimmel egy jól lakott barátot ábrázol a kit is Kabdebó János dr. fog bemutatni. A terem közepében a festő állványa lesz elhelyezve. A második élőképa „Pezsgőzök“ Szintén rococco-kép. Egy asztalnál nők és férfiak iszszák a pezsgőt, mig két leányka felszolgal. Hölgyek lesznek: Görbély alezredesné, Halavanya kapitányné, Jakabffy Lajosné, Sonnenfeld Károlyné, Oncu Miklósné, Gruber Marisa, Inkei Vilma és Andrényi Gusztávné. Urak: Takátsy Sándor dr., Gruber Géza, s még többen kiket csak ezután kér fel a választmány. A harmadik képnek ezime: „A rózsakirályné megszororuztatása.“ Ez egy mozgó tableaux. A menet hegyről indul le zenészek által vezetve. Ezeket koszorus lányok követik vőfélyeikkel. Majd a rózsakirálynét hozzák egy baldachinon. Ezután következnek a násznagyok s végül a népség, katonaság A rózsakirálynő Andrényi Jenny k. a. lesz. A közremüködésöket eddig megigért hölgyek a következők: Dorka Anna, Bendig Etelka, Elek Juliska, Kintzig Lujza, Halmay nővérek, Bánhidy Antal báróné, Mészáros Tivadarné, Lukács Gyuláné, Blau Berta, Wasmer Hajnalka baronesse, Zalai Paula, Kosztka Berta Baross Boriska, ifj. Gutzjahr Mihályné, gr. Bredáné, Vásárhelyi Lenke, Mittelmann Bódogné, Friebeisz Miklósné, Szalay Erzsike, Paguba Hortensia, Sonntagh Vilma, Lukácsy Lenke, Janky Klára és Hór Amália. Urak: Friebeisz Miklós, Millig József, Kosztolányi Imre, Institorisz Kálmán, Spilka Antal, Baross Ferencz, Páris Gábor, Farkas Gyula, Mészáros Tivadar, Széchy Ákos, Hász Kálmán, Hudetz Emil, Jakabffy Dezső, Müller Károly, Dániel Endre, Oláh Elemér, Bonts Gyula Dániel Béla, Simon Ákos, Vannay Gyula, Rosenberg Károly, Kell Lipót, Tolnai János, Kohányi Victor, Kovács Vincze, Melczer Géza, Fleischakker Ferencz és Green Nándor. — A próbákról a rendezőség a lapok utján fogja értesiteni a közremüködőket.

— **Ma lesz!** Ez a két kis szó jelenti a mai napon a serdülő fiatalság egész boldogságát. Hogy t. i. ma lesz a Somogyiné tánczpróbája a „Fehér-Kereszt“ nagytermében. A mulatság iránt, mint már többször jeleztük, általános az érdeklődés. Kezdete 7 és ½ órakor.

— **Kinevezések a megyében** Fábián László főispán, mint tegnapi lapukban előre jeleztük, a Benda Jánosnak közkórházi ellenőré történt kineveztetése folytán megürült árvaszéki irattárnoki állásra Fechtig Armand báró, közigazgatási iktatót, iktatóvá Kosztolányi Lajos irnokot, ennek helyére pedig Tornya Albert kórházi irnokot nevezte ki.

— **Ujjonczozás Pécskán.** Az ujjonczállitás Pécskán tegnap fejeztetett be. Az eredmény igen kedvező, mert a 45 főnyi pótartalek-jutalék már a 2-ik korosztály közepénél kiállittatott s a 2-ik korosztály hátramaradt részéből és a 3-ik korosztályból 111 honvéd is állittatott. A 4-ik korosztály elővezetésére ezek folytán nem is volt szükség.

— **A radnai zárda-templom és a búcsuk.** Olvasóink bizonyára még élénken emlékeznek arra a nagy catastrophára, mely a legutóbbi búcsujárások alkalmával a radnai zárda-templomban történt. Emlitettük akkor azt is, hogy Ormós Péter kir. tanácsos alispán egy rendeletben felhivta a radnai szolgabirót, hogy jövőre nézve mindazon óvintézkedéseket tegye meg, melyeket a búcsujáró közönség biztonsága megkiván. Csukay főszolgabiró e felhivás alapján haladéktalanul érintkezésbe lépett a zárdafőnökkel és Amberger tartományi rendfőnökkel. kikkel a templom felett a szemlét is megejtette. Csukay főszolgabiró e tárgyalások alapján már beterjesztette jelentését a megye alispánjához és abban a további szerencsétlenségek elháritása végett a következő óvintézkedeseket jelzi feltétlenül szükségeseknek: 1. A főajtótól balra eső bejárat előtti szük tér kő és földhányásokkal kiszélesitendő, s a bejárat maga karfákkal és lépcsőzettel látandó el. Ennek megejtéséhez szakértő szükséges. 2. A padok köze ében levő karos gyertyatartók a földtől legalább is félméternyi eelkedéssel vaskapcsok által a falhoz illesztendők. 3. Bucsujáróknak égő gyertyákkal ezentul nem szabad a templomba lépni. 4. Bucsujárások alkalmával előtti téren és a templomban is őrök és felvigyázók helyezendők el. A jelentés végül kéri az alispánt, hogy a temesvári egyházi főhatóságot a szükséges épitkezések elrendelése végett keresse meg.

— **Isteni tiszteletek.** Az aradi ev. ref. templomban márczius 13, 20., 27-én, ápril. 3-án virág-vasárnap és nagypénteken Csécsi Imre segedlelkész tart egyházi beszédeket, s azután az urvacsora osztás veszi kezdetét. Husvét másodnapján délelőtt a fegyenczek és délután a várban levő sorhadbeli katonaság és honvédség részesül az urvacsora osztásban.

— **A megyeház kiépitése** tárgyában a megyei törvényhatósági közgyülés által kiküldött bizottság Fábián László főispán elnöklete alatt f. hó 16-án délután 3 órakor a megyeháza ülestermében értekezletet tart.

— **Temetés.** Szabó József, megboldogult aradi polgár és 48-as honvédnek temetése tegnap délután nagy részvét mellett ment végbe. A temetésen nagy számban láttuk Arad város intelligentiáját és polgárait. A gyászkocsit a 48-as honvéd-kartársak kisérték. A derék polgár nyugodjék békében! A temetést Csutak Károly rendezte nagy diszszel.

— **Felfüggesztett néptanitók.** Ruff Lupu prezesti gör. kel. román néptanitó ügyében, kinél — mint annak idején lapunkban is emlittettük — a megyei kir. tanfelügyelőség az államkormány által iskolai használatból kitiltott tankenyveket talált, a közoktatási miniszter átiratilag megkereste az aradi egyházi hatóságot, hegy nevezet tanitót állásától és fizetésétől azonnal felfüggessze. Az ügy most az aradi kir. törvényszék ele került. — Popa Alexa zimbrói román néptanitót az iskolaszék a körorvos jelentése folytán állásától felfüggesztette. Popa ugyanis már huzamosabb idő óta egy működését felette gátló betegségben szenved.

— **Iparigazolványt** nyertek ujabban a következő kereskedő és iparos polgárok: Aradon: Nagy Farkas füszer-, anyag és festékkereskedésre, Zimmermann Lajos mezeskalácsos és viaszmüves ipar gyakorlására Fieber Ede asztalos-iparra. Békésmegyében: Békés-Gyulán Hoffmann Mór gőzmalom-ipar gyakorlására, Rubás Miklósné borbély iparra Matusek Pál fényező és mázoló iparra. Békés-Csabán: Hinterleiter Pál szabó-iparra, Cs. Hajdu Antal szabó-iparra, Zimmer David apró-jószág kereskedésre, Zimmer Izidor szintén apró jószág kereskedésre.

— **Névváltoztatás.** Klostermayer Vincze mezöhegyesi illetőségü s ugyanott állomásozó cs. kir. szakasz-vezető vezetéknevének „Kolosvári“-ra változtatása, belügyminiszteri rendelettel megengedtetett.

— **Böjti predicatiók.** A minoriták templomában tegnap délután a szokásos nagy böjti predicatiót Lőrincz Menyhért segédlelkész tartotta, igazi magyar szellemben. A buzgó áhitatos hivek a templomot egészen megtöltötték.

— **Köszönetnyilvánitás.** Krecsányi Ignácz szinigazgató ur kegyes volt iskolánk növendékeinek a f. hó 6-án szinrekerült darab alkalmával ingyen belépti-jegyeket engedélyezni. Fogadja ezért tek. igazgató ur e helyt is nyilvános köszönetünket. Aradon, 1887. márczius hó 10-én. Roboz József az aradi siketnémák iskolája tanitója.

— **Kötélre való.** Sánka György fűrészelő márczius 4-én Stern Sándor borona utczai szatócsüzletében megjelenvén, két krajczárért pálinkát kért, s mialatt Stern a pálinka kitöltésével foglalkozot ő egy marék mosásra használt szodát zsebre dugott, s miután pálinkáját kiitta, eltávozott. Stern nagyobb gyermekei látva azt, hogy Sánka szódát lopott, ennek távozta után meg mondták atyjuknak, ki éppen a tolvaj után indult, mikor Stern négy éves gyermeke az ovodából hazajövet nagy siránkozás közt lépett be panaszolván, hogy arczát egy ember az utczán valamivel bekente, s az szörnyen fáj. Csakhamar kiderült, hogy a tolvaj Sánka kente be a fiu arczát szódával, mely aztán egészen fel is marta, ugy hogy a gyermek egész arcza csupa seb. Stern a jó madarat elfogatta s az ügy áttétetett a járásbirósághoz, hol kisült, hogy Sánka több gyermeket is megszódázott. A járásbiróság a kötélre való embert 14napi elzáratásra itélte, mely ellen fellebbezéssel élt, azonban azt hiszszük, hogy a lelketlen büntény a fellebbezés után is elnyeri méltó büntetését.

— **Országos munkás-gyülés.** A magyarországi általános munkáspárt vezetősége április 10 és 11-ére Budapestre országos munkásgyülést hivott egybe. Ennek kapcsán az aradi munkások köréből egy bizottság alakult, mely a város területén levő összes munkásokhoz szóló felhivást tesz közzé. E felhivás a munkásokat egy márczius hó 13-án délelőtt 9 órakor a Tüzoltó-kávéházban tartandó gyülésre hivja össze. E gyülésen lesznek megvitatva a budapesti munkáspárt által kibocsátott tárgyalási pontok, és ekkor lesz megválasztva az aradi munkások egyik tagja, ki őket a budapesti országos értekezleten képviselni fogja.

— **Az egyik felgyógyult.** A templom-utczai véres támadásnak egyik áldozata Gyarmathy Demeter sebeiből már felgyógyult és a korházból elbocsájtatott. A másik, Pintér Mihály még tovább kénytelen az ágyat őrizni, minthogy a mellkasán szenvedett sérülés hosszabb gyógykezelést igényel.

— **Apró tolvajok.** Négy ökölnyi kis fiu huzódott meg tegnap a városi kapitányi hivatal elöszobájában. Egyik se lehet több 5 évesnál és mindannyira nagy bünnel van vádolva Fát loptak a nagyerdőből, a miu az erdész rajta kapta őket. Szép jövőt igérő ifjuk, az bizonyos.

— **Iparjog megszüntetés.** Az aradi ker. és iparkamara területén saját kérelmökre, megszüntették iparjogukat: Békés-Gyulán: Sefcsik József és társa és Matusek Pál. Endrődön: Kovács Józsefné vegyeskereskedését, Jánosik Rezső bodnár iparát, Szabó J. András épitő iparát. Orosházán: Vandlik Lajos egyéni czégét.

— **Végtárgyalások.** Az aradi kir. törvényszéknél márczius 15-én több érdekes bünügyben lesz végtárgyalás. Többek közöt

---

ban családi ügyek, gyermeki kötelesség és egyéb hasonlók parancsolólag megkövetelték hogy az ünnepeket otthon töltse és midőn ama bizonyos veszedelmes pillanaton tul volt. a melyben a leány mindkét kezét megfogta és kérőleg nézett szemébe, minden további gyengeség nélkül bucsuzott el. Alma ebből azt következtette, hogy ujabb bátoritásra van szüksége és feltette magában, hogy meg is adja.

Időközben azonban oly oldalról tornyosultak felette fellegek, a honnét nem is várta.

Wellingford elutazásának napján Mr. Hampton összeránczolt homlokkal jelent meg az asztalnál és felreismeretlen haraggal nézett leányára, a ki elegansan, magasra emelt fővel és bizonyos előkelő méltósággal lépett az ebédlőbe. Gyönge sohajt hallatott, midőn atyja oldalán helyet foglalt és kezével igazgatta a nyakát kecsesen kőritő csipkegallért. Szürke, biborvörös betétekkel diszitett, négyszögletesen kivágott kazsmir-ruha fedte termetét.

Az inas fölszolgálta a levest, Alma megizlelte és igy szólt: „Vigye el a tányért — nem eszem hideg levest.“

Hampton saját leveséről megfeledkezve összefont karokkal ült és mérgesen nézett leányára.

„Volt idő, mikor a kisasszony nem volt ily — válogatós,“ dörmögte izgatottan.

„Az meglehet,“ válaszolt Alma hideg nyugalommal, a mi atyjának haragját csak növelte. „Ha szereted a hideg levest, nem tudok a világon semmiféle okot, mely ez iszlésed kielégitésében gátolhatná, de azt aligha követelhetem, hogy a család többi tagjai a te különczségeid miatt szenvedjenek.“

„Ugy hiszem, hogy én vagyok a- ur a háznál és semmi esetre sem fogom türni, hogy saját asztalomnál velem ellenkezzenek,“ szólt Hampton fenyegető hangon. „Még egyszer mondom, hogy nem fogom türni!“

„Tudomásom szerint házi uri jogaidat még nem vonta senki kétségbe“, viszonzá Alma változatlan hideg közönynyel egy darabka kenyeret morzsolván szét ujjai közt.

„Az istenért, atyám, ne ve zekedjetek a cselédség előtt,“ sugta ijedten Walther, kezét csititólag tevén atyja karjára.

„Ha valami elitézni valód van velem, kész vagyok ebéd után a könyvtárban beszélni,“ jegyzé meg Alma, mialatt az inas által ujra hozott levest biráló arczkifejezéssel megizlelte.

„Ő kész velem a könyvtárban beszélni No, nézze az ember!“ szólt Hampton gunyos nevetéssel.

Mióta Hampton a Vallstreeten üzérkedett, kedélye határozottan megromlott és a különböző likőrök, melyeket a Vallstreetbeli illem előír és a gyermekiesség látszata nélkül az ember vissza nem utasithat, káros be folyást gyakoroltak emésztésére, Hiuságát, mely üzlettársai előtt nem sokáig maradt titokban, ügyesen kihasználták arra, hogy spekulációkba bonyolitsák, melyekből nem tudott nagy veszteségek nélkül menekülni és sikerei nem voltak oly biztosak, mint a minők Sandersvilleben irigységet és csodálatot keltettek. A vállalkozási szellem, mely a nyugat-amerikait jellemzi és a melyből Hamptonban egy jó adag volt. nem volt képes őt a Wallstreet zátonyai és forgói közül kikalauzolni, ellenkezőleg ez mindeddig hátrányára szolgált, mig az itteni pénzpiaczon uralgó gyakorlatot meg nem ismerte.

Daczára elvitázhatatlan erélyének és az előny kizsákmányolásában tanusitott vakmerő eljárásának, Mr. Hampton az itteni piaczon nem bizonyult „ügyes ficzkónak“, a melynek eddig mások eddig tekintették és a minek ő magát is tartotta és a dollárok ezreit takarithatta, volna meg, ha előbb meggyőződik azon tényről, hogy a Wallstreeten temérdek üzletember volt, a kinek agya jobban dolgozott és jobban volt iskolázva, mint az övé.

Volt köztük három vagy négy, a kik iránt majdnem korlátlan hódolatot érzett és ezek közé tartozott első sorban Cunningham, a ki a mult héten aranyban tett merész spekuláció utján kétszázezerdollárt nyert. Hampton, a ki a vállalatban részt vehetett volna, ha követi az adott figyelmeztetéseket és tanácsokat, most dühöngött saját ostobasága miatt. Mérgét még fokozta az, hogy Cunningham diadalának első mámorában elárulta neki, hogy mily közel állott ahhoz hogy veje legyen. Delmoniconál pompásan reggeliztek együtt és az ifju üzérnek gondatlan, nagyurias modora, melylyel a pénzt szórta, valamint a korlátlan vendégszeretet, melylyel minden utjába kerülőt megvendégelt, mély benyomást tettek az idősebb férfire.

Hampton nézete szerint Cunningham a gavallérok eszménye volt és a fogait csikorgatta, ha eszébe jutott, hogy elszalajtották az alkalmat, ily embert családjához számithatni. Mindenesetre a legelső alkalommal meg akarta mondani leányának ez ügyről véleményét és nem hangolta őt szelidebben az sem hogy midőn fejében Cunningham pezsgőjével visszatért magánirodájába, ott találta Löwenthal Simont, a ki az utóbbi időben mindenféle üzleteit közvetitette.

A zsidó az előszobában állt és egy vöröses sárga koczkás zsebkendővel törülgette homlokáról az izzadságot. Az ügynök azon meggyőződésre jutván, hogy Alma aligha fogja többé bizalmával megtisztelni, elhatározta, hogy a lehetőséghez képest, mint a fiatal leány titkos speculatiójának tudója az apától fog egy bizonyos összeg pénzt kizsarolni. Ma azonban nem találta Hamptont az ily dolgokra alkalmas hangulatban és csak egy hajszál hija volt, hogy egy rugással le nem teremtették őt a lépcső aljára. Daczára ennek sikerült neki üzlettársával a tényeket, habár csak szakgatott szavakban és mondatokban, de azért a leggonoszabb világitásban közölni és Almát és Wellingfordot oly egyetértéssel vádolni, a mi az ő előadásában igen kellemetlen szinezetet nyert.

Nem csoda tehát, hogy Hampton nem a legjobb hangulatban ült le az asztalhoz — egyébként az ebéd további kellemetlenségek nélkül folyt le.

A családnak Newyorkba költözése óta az ebéd mindig ünnepélyes jelleggel és sokáig tartott. Walther — ha ugyan részt vett az ebédnél — frakban és fehér nyakkendővel jelent meg. Alma és Hamyton asszony, miután meggyőződtek, hogy a „jó izlés“ az ebédhez is estélyi öltözéket követel, szintén alávetették magukat e zsarnoki szokásnak. Csupán Hampton küzdött ellene görcsösen és e miatt egy csomó figyelmeztesést kapott feleségétől, a ki mostanában a legfőbb hatalmat képviselte a háznál. Az ebéd alatt csupán értékpapirokról és azok árfolyamairól beszéltek.

Hampton asszony mindig e tárgyra tudta vinni a beszélgetést és Walther, a ki az utóbbi időben atyja üzletébe társként lépett be, a kezdő bőbeszedüségével adta elő a pénzpiacz titkos ügyleteit Az anya, a ki a tőzsde rejtett áramlatait és ellenáramlatait rendszerint jobban tudta megitélni, mint az apa és fiu, még is érdekkel hallgatta közléseiket, ki tudta azokból választani a használhatót és alkalmazta azokat legközelebbi beszélgetésében, mint rendkivül éles megfigyelő és szokatlan üzleti képességekkel biró asszony tünve fel.

(Folyt. köv.)

felemlitjük Kovacsics Etelka és Teréz aradi lakosok lopási bünügyét Ovarcze Tódor almási lakos gyujtogatási bünügyét. Márczis 17-én Molnár Lajos erdőhegyi lakosnak csalási bünügyében, Paje Tódor, Fluczás Nikolaj, Zerna Tódor, Herlo Tibor kerülési lakosoknak lopási bünügyében lesz a végtárgyalás. Az ügyészség részéről közvádló Stipl Károly dr. alügyész lesz.

— **A Purim-est** alkalmából városszerte nagy élénkség uralkodott főleg tegnapelőtt este s nagyon sok család ülte meg vigan e hagyományos szokásu napot. Igy egyik helyi tudósitónk, mint igen sikerült mulatságot emliti fel azt, mely Kormos Adolf házában ment végbe hatalmas lakomával vendégelvén meg a házigazda collegáit, kik éjfél után 3 óráig maradtak együtt a vendégszerető házban.

— **Haza került fiu.** Emlitettük a napokban, hogy a Kossuth-utczai iskola egyik tanulója, névleg Petruska József elveszett. A megrémültek vidéki rokonaiknál s ismerőseiknél mindenütt keresték a fiut, mig végre Battonyán czéltalanul csavarogva találtak meg az egy hét óta koborló iskolakerülőt. Most már itthon van s nagyon megláttszik, hogy a kis kéj-utazás megviselte az egészségét.

Hazánk és a főváros.

— **Időjárás.** Hazánkban: Délies, részben északias, helyenként erősebb szelek mellett, a hőmérséklet kevéssel nagyobb, a légnyomás mindenütt jóval kisebb lett. Az idő keleten derüs, nyugoton változó felhőzetü, egészben csapadéktalan. Délnyugoton meleg, északon és északkeleten fagypont körül enyhe. Kilátás a jövő időre: Hazánkban: Délkeleten változó, északnyugoton itt-ott csapadékkal borus időt várhatni, növekvő hőmérséklettel.

— **A királyi udvar Budapesten.** Ő felsége, az eddigi dispozitiók szerint márczius 20-ig szándékozik maradni. A király csütörtökön délelőtt magánkihallgatáson fogadta Simor János herczegprimást. Márczius 22-én Vilmos császár születésnapja alkalmából Bécsben diszebéd lesz. A király hétfőn márcz. 14-én általános kihallgatást tart. A királyné elutazásának ideje még nincs megállapitva. A királyasszony tegnapelőtt délután kétfogatu udvari kocsiban kirándult a budai hegyek közé s ott majdnem másfél órai gyalogsétát tett. Clotild főherczegasszony József főherczeg neje kiséretével Budapestről visszautazott Fiumába. Két fia, László és József főherczeg pedig nevelőjükkel Alesuthra utaztak.

— **Véres pisztolypárbaj.** Véres pisztolypárbaj volt csütörtökön délután 4 órakor a Ferencz-József lovaskaszárnya lovagló iskolájában. Széchenyi Andor gróf, a Konstantinápolyban élő Széchenyi Ödön gróf pasa fia és Wahrmann Richard, Wahrmann Mór országgyülési képviselő fia, állottak szemben egymással. Széchenyi segédei voltak ifj. Andrássy Gyula gróf és Rédl Béla báró; Wahrmannéi: Horváth Gyula, és Jakabffy István. A párbaj feltételei akkép voltak megállapitva, hogy lőnek 16 méternyi távolságból kétszer, s ha a pisztoly-párbaj eredménytelenül folyna le, folytatják azt karddal. Mindkét fél tehetett 3 lépés avancet, 15 másodperecz alatt lőni tartoztak. Az első golyóváltás szinte egyszerre történt. Az avanceból Széchenyi gróf vett igénybe egy lépést, de nem talált, mig Wahrmann golyója Szechenyinek baloldalán a vállperecz alatt a mellkasba furódott, s ott valószinüleg fölöttébb sulyos sebet okozott. Az éj folyamán eszméletét is elveszité huzamosabb ideig. A jelenvolt orvosok Steiniczer dr, és Farkas dr. azonnal kezelés alá vették a sebesültet, de állapota veszedelmességének mértékét még nem állapithatták meg. Attól tartanak azonban, hogy a sebet belső vérzés teheti veszélyessé. A sebesültet ideiglenesen a kaszárnya tiszti betegszobájában helyezték el. A párbajra a két fiatal ember közt való összeveszés adott okot, mely egy nyilvános helyiségben folyt le s mindkét fél részéről annyira fajult, hogy tettlegesen bántalmazták egymást. Wahrmann Richard ugyanis ki állandó vendége a „Kék macská"-nak, rendes társaságával étkezett egy félreeső asztalnál, a midőn ismerősök érkeztek asztalukhoz, köztük Széchenyi Andor gr. is, Széchenyi Wahrmann felé fordulva megmondván nevét, bemutatta magát, mire azonban Wahrmann nem felelt, sőt féloldalra fordult. Széchenyi ismételte bemutatását s midőn erre sem nyert semmi választ, arczul ütötte Wahrmannt. Wahrmann, a kit e váratlan fellépés néhány másodperczig teljesen megzavart, magához térve, felragadta a közelben fekvő botját s azzal Széchenyi arczán keresztül vágott. A társaság tagjai ekkor már közbe vetették magukat s valamennyien azonnal elhagyták a helyiséget.

— **Magyar föuri vadász Afrikában.** Teleki Sámuel gróf, mint a Presse irja, utban van Afrika felé, a hol nagy vadásztazást szándékozik tenni. A gróf a mult héten Angliában volt és Liverpoolban szállott hajóra, hogy onnét Zanzibarba menjen, hol mindenekelőtt a hegyes partvidékeket kivánja bejárni s aztán beljebb akar menni a Zangajika tó, a Victoria és Albert-Nyanza vad-dus vidékeire. A grófnak vadászati felszerelése két-két, nagy robhanó golyókhoz való elefánt fegyverből, gyorsgolyó-fegyverekből, tizenkét kaliberü vadászfegyverekből és egy kis kocsi rakomány lőszerből áll, minthogy Teleki gróf teljes három évet akar Afrikában vadászattal eltölteni.

— **Borzasztó eset** képezi csütörtök óta beszédtárgyát Nagy-Váradon. Kálmán Sándor tanitó-képezdésnél szerdán este csöndesen mulatozott öt fiatal kereskedő-segéd. 11 órakor haza mentek s Kálmán kikisérte őket. Az utczán a távozók egyike, Miskolczi Sándor igy szólt hozzá: „vigyázz, mert meglőlek!" — „Lőjj!" — felelt mosolyogva Kálmán, tréfának véve barátja fenyegetését. Es e pillanatban lövés dördült el s Kálmán fejbe lőve rogyott a földre. Barátjai elkábultan, mintegy megmerevedve álltak nehány másodperczig, aztán felemelték az eszméletlenül fekvő, erősen vérző fiatal embert és bevitték szobájába. Miskolczi a lövés után elfutott és futás közben azt kiáltotta vissza, hogy meglövi magát. Szavát meg is tartotta, ma reggel fél hétkor főnökének, Palkovics kereskedőnek lakásán sziven lőtte magát és szörnyet halt. Levelet hagyott hátra, melyben bocsánatot kér saját- és Kálmán szüleitől és tettét véletlennek mondja. Kálmán, a ki egy vasuti hálauznak a fia és szemefénye volt, haldoklik. Miskolczi megyei pénztárnok fia volt és Kálmánnak jó barátja. A vizsgálat folyt.

— **Az adósság fizetés egy uj módja.** Tatán Süss Jakab ottani malombérlő sok adósság hátrahagyásával nyomtalanul eltünt. Süss azelőtt igen jó körülmények közt élt, de szerencsétlen speculatiók következtében a bukás szélére jutott: ezt ő nem akarta megérni és váratlanul Bécsbe utazott azzal a szándékkal, hogy ott a bukás szégyene elől a halálban keres menedéket. Családja kedden ezt a táviratot kapta aláirás nélkül: „Süss agyonlőtte magat." Ennek röglön hire futott a városban. A hitelezők nagyobb bizonyosság okáért kérdést intéztek a bécsi rendőrséghez, innen azonban az a válasz érkezett, hogy az öngyilkossági hir alaptalan, csak annyi igaz, hogy Süss Bécsben járt, de már eltávozott onnan ismeretlen helyre. Valószinü tehát, hogy koholt az egész öngyilkossági hir, s Süss maga találta ki szökése leplezésére. Az érdekletteknél a rendőrség válasza igen nagy izgatottságot keltett, annyival inkább mert ez már a második eset, hogy onnan nyomtalanul eltünik valaki hitelezői elől.

— **A főpap szive.** Nagyvárad oly korán elhunyt nagynevü püspökének szivét a végrendelkezéésnek megfelelően már legközelebb áthelyezik Beszterczebánya sz. Borbála kápolnájába. Beszterczebányán már meg van téve minden előkészület a gyászünnepségre, melyen nemcsak a város, de az egész környék is részt fog venni. A diszes érczurnába helyezett szivet Nagyváradról egy küldöttség viszi Beszterczebányára; a küldöttségben a nagyváradi káptalan is képviselve lesz. A 62 cm. magas vert müvü urna aranyozott bronzból készült. Kerek talpán igen szépen dolgozott menandeü-diszitése — van; testét kétfelül diszesen keretelt négyes karéj ékiti. Az egyikben belül a Krisztus monogromm Alfa és Omega betükkel van, a másik felére Ipolyi végrendeletének a sziv eltemetésére vonatkozó része van bevésve. Az urna nyakán csinos, domormüvü lombozat fut körül mesteri cidellálásban. A szépen stilizált két fülének disze hedera levél (a halhatatlanság jelképe) és szőlőfürtök (az eucharista jelképe) A csavarra járó födelet négyes karéj ékiti domormü levelekkel kitöltve. Belül helyezteik el a szivet tartalmazó üvegedény, melynek födelét egy odaforrasztandó aranyozott bronzalap zárja el e felirattal: „Ipolyi Arnold váradi püspök szive, melylyel Istenének és Hazájának szolgált." Az urna hátsó felére — mint a „B. H." irja, — Ipolyi végrendeletének következő végsorai vannak bevésve: Szivemet a beszterczebányai plébánia váregyház azon sz. Borbála kápolnájának talajába és falához kérem bebalzsamozva, ércz-boritékban, a kápolna alapitója domormü sirköve előtt, az ablak mellett a pad helyén eltemettetni mely kapolnát és régi eredeti gót-izlésében tetemes költséggel helyreállitottam. Beszterczebánya városát pedig, mely mint diszpolgárát is a szeretet annyi jelével kitüntetett, arra kérem, hogy e tetememnek a mondott helyen helyet engedjen." Bars szt. kereszt. 1885. szeptember 22. Ipolyi Arnold, püspök."

— **Rövid hirek.** A fiumei viszonyok érdekes megvilágitásául szolgál, hogy oda postán 277 német, 101 magyar, 96 olasz és 27 horvát hirlap-példány jár. — A népfelkelés felszerelési czikkeiből a kolozvári csizmadia-társulat 3000 pár bakkancs, a maros-vásárhelyi szabó-társulat pedig 100 rendbeli öltözék elkészitését vállalta el. — A fehérmegyei gazdasági egylet április 23-án Székesfehérvártt nagy lóárverést rendez. — Várpalotán nagy a forrongás és már történt zavargás is, mert olyan községi pénztárnok választatott meg, kihez az elöljáróságnak nincs bizalma, nem is akarja neki átadni a pénztárt, a szolgabiró pedig erőszakolja a dolgot. — Eladott birtok. A gróf Braeuner-féle vág-ujhelyi nagy-kosztolányi, csejthei, spikoi és bohuslawitzi birtokokat a fundus instructussal együtt báró Springer G. vette meg 850,000 frtért. — Promontor egyik korcsmájában Eisdorfer gyógyszerész egy Kün nevü polgárral összeveszett. A veszekedés vége az lett, hogy a gyógyszerész zsebkésével Künt ugy összeszurkálta, hogy a szerencsétlen ember ennek következtében meghalt. — Halálozás. Vahot Mária, Vahot Imre egykor népszerü költő leánya, kinek utolsó napjait jótékonyság enyhitette, szerdán meghalt a vöröskereszt Budapesti Erzsébet-kórházában,

Tisza Kálmánról.

Valahányszor egy vidéki uri ember azok közül a becsületes gondolkozásu magyar gazdák közül felmegy a fővárosba, s itt véletlenül az utczán vagy a képviselőházban találkozik Tisza Kálmánnal, rendesen összecsapja a kezét s felkiált: „Hogy megöregedett! Ez az ember, a ki még egy évtizeddel ezelőtt oly rugalmas izmokkal vállalkozott Magyarország ügyeinek vezetésére?"

E sokszor tapasztalható ténynél semmi sem mutathatja jobban, hogy mit tesz Magyarország ügyeit vezetni, bele öregszik, vagy éppen belehal a ki csak egy évtizedig is vállalkozik e munkára. Sertéskereskedőnek lenni mindenesetre jövedelmezőbb és egészségesebb foglalkozás, mint Magyarország miniszterelnökének lenni; — de nem dicsőségesebb.

Midőn a király ama hires szegedi ut alkalmaval Tiszát saját köpenyével takargatta, mint mondják, igy szólott hozzá: „De hát kedves Tisza! ön csakugyan megakarja magát ölni, hiszen önnek még nevelendő gyermekei vannak; miért nem könnyit magán, hiszen lehetetlenség, hogy nem akadna, ki az ön óhajai szerint jól tudná Magyarország ügyeit vezetni?" — „Még nem találtam reá Felség!" — „No akkor tehát együtt fogunk dolgozni!"

Ez volt az a hires párbeszéd, mely Tiszát azóta még jobban megöregitette. Küzd bent az országban egy majdnem legyőzhetlen árral: a nemzet gyengeségével; küzd az országon kivül levő ellenséggel: az európai diplomátia ferdeségével, mely Magyarországot tudatlanságból eltemetéssel fenyegeti, s e küzdelem alatt megtörnek régi aczel izmai: „Ki tudja meddig birja?" ezt szokták kérdeni azok, kik közelről látják és ismerik. „Ki tudja meddig birjuk mi, ha ő nem lesz?" Ezt kérdik azok, kik tőle távol állva a vidékről látják a mi dolgainkat.

Tisza a parlamentben a mint beszélni kezd bizonyos lényegtelen külsőségek emlékeztetnek Brougham Henryre. Mikor Tisza magas, sovány Cassius-termete a vörös bársony zsölyéről lassan, szinte gépiesen felemelkedik, mikor az előtte fekvő papirivek sorát futólagos pillantásával áttekinti, néha-neha hunyorgat és pápaszemét mással cseréli fel: emlékeztet Bourgham Henryre. A kik mélyebben látnak, felismerik a rokon-vonásokat Tisza és Brougham beszédmodorában is. — A keresztkérdések kérlelhetetlen egymásutánja szintén egyik caracteristicus vonása Tisza beszédének. — Nagyon szembeszökő a hasonlat, a mely Tisza és Fox közt létezik. Ugyanaz a csodálatds könnyedség a bizonyitásban, ugyanaz a gazdagság a kifejtés eszközeiben, ugyanaz, a változatlan hidegvérüség, gyors feltalálás, következtetés, alapos itélet, sas-szem az ellenség gyönge oldalának felfedezésében, ugyanaz a mód a támadásban, ugyanaz a rendszer az ellenfél végkövetkeztetéseinek szétzuzásában, a logika, élesség, finom metsző guny, sarcasmus, ezek azok a szónoki előnyök, melyek Tiszánál és Foxnál azonosak.

Még pregnansabbak a közös vonások, ha Tisza Kálmán parlamenti pályáját kezdettől fogva kisérjük. Tudvalevő, hogy a legfényesebb adományokkal megáldott szónokokból sem lehet nagy debatter gyakorlat nélkül. Ezt a ritka müvészetet csak nagy fáradsággal és lassan, fokról-fokra lehet elérni.

Foxról tudjuk, hogy mint debatter utólérhetetlen sikereit annak az elhatározásnak köszönhette, melyet fiatal korában tett, hogy minden ejszaka beszélt. „Öt teljes ülésszakon át minden évben beszéltem — mondotta — kivéve agyetlen egyet s ezt is sajnálom, hogy igy elvesztettem." Tisza Kálmán tökéletesen ezen módon, hogy ugy mondjuk az angol szónok nyomdokaiba lépve, képezte ki magát mesteri debaterré. Mint fiatal képviselő s később, mint az ellenzék ünnepelt vezére a ház baloldalán, a harmadik padsor sarok ülésén egyetlen egy alkalmat sem mulasztott el, hogy szót emeljen s szóljon egy ülés alatt többször is.

Tisza Kálmán az első szónokok s a legfényesebb debatterek közé tartozik, a kik csak valaha parlamentet ékesitettek, irja a „Neue Freie Presse" általunk már emlitett tárczaroja.

A nagy világ.

— **A bolgár fejedelem egy levele.** Egy Darmstatban megjelenő könyvben Koch lelkész egy levelet közöl, melyet Sándor bolgár fejedelem nővéréhez, Erbach grófnőhöz intézett, még mielőtt kelet-ruméliai utjára indult. E levél igy hangzik: „Üldözve mint egy kimerült vad, kimerülve ugy, hogy szemeimmel alig látok, még csak ma irhatok neked. Nehány nap mulva nehéz hivásomat teljesitendő, körutat kell tennem Ruméliában. Huszonkilencz napig fog tartani. Adja isten, hogy elég erőm legyen hozzá. Sok munka vár még reám. A bolgároknak kemény szivük van: szinte lehetetlennek tartom, hogy kielégitsem őket. Hogy az után, a mit tettem, ismét annyira vagyok, hogy elkergetéssel fenyegetnek, ezt nem érdemeltem meg. Igaz, hogy az idegenek rágalmazásának következménye, hanem a bolgárok végre is elég érettek ahhoz, hogy meg tudják különböztetni igaz barátaikat a hamisaktól. A viszonyok mai állásában nem tudom, hogy fog végződni az a harcz, melyet Oroszország csak azért folytat, hogy engemet elkergessenek. A bolgárok kilenczvenkilencz százaléka részemen áll, hogy a többi keresztül viszi-e azt, a mit tervez, az a véletlentől függ. Én a belső bajtól mindig jobban féltem, mint a külsőtől és most megint az elsővel van dolgom. Öszig, vagyis a mig el lesz intézve a szervezési szabályzat revisiójának kérdése, trónom tölött dynamit-bombához fog hasonlitani, akármi történik is, én csak küzdve esem el és ha a bolgárok jobban szeretik az idegen uralmat becsületesen gondolkozó fejedelemnél, akkor az az ő dolguk lesz és nekem nem kell megsiratnom őket.

— **Német bosszu Elzász-Lotharingia ellen.** Németország hivatalos köreiben és nagy közönségénél is határtalan a harag Elzasz lakossága ellen, mely a legutóbbi választásoknál ismét franczia-barát képviselőket küldött a birodalmi gyülésbe. A német birodalom intézői tizenhat év óta hiába fáradoztak az elzaszi nép megnyerésén, kedvezés, erőszak egyaránt kárba veszett, az elzásziak német létükre francziák akarnak lenni. Három hét óta a német sajtó nem szünik meg boszut hirdetni a megrögzött Elzász ellen s most már kezdenek a hivatalos boszuállás tényei jelentkezni. A kormány felosztalott egész sor egyesületet, köztük a tornászok, dalárok szövetségét, több polgármestert pedig feltüggesztett állásától. A német sajtó ezt helyesléssel kiséri s annyira megy a düh, hogy Bodenstedt lapja ajánlja: franczia-német háború esetén a német hadak ne nyomuljanak franczia területre, hanem jól megválasztott állásokban, várakba támaszkogva, tegye Elzászt a háboru szinhelyévé, pusztuljon a daczos Elzasz népe, városai, ez legyen a büntetés. Képzelhetni, hogy ezek olvasására az elzasziak németbarátsága épen nem fog növekedni s a németek aligha jó utat választottak a makranczos testvérek erkölcsi visszahóditására.

— **Sebesült-ápoló császárné.** Eugénia excsászárné, a ki Nápolyban tölti a telet, hiven bevaltja az olasz kormánynak tett abbeli igéretét, hogy az abisszinai harczterről Nápolyba érkező sebesültekről gondoskodni fog. Naponként megjelen e szerencsétlenek közt s igaz resztvevő szivvel vesz reszt az ápolásban. Maga nyujtja a csillapitó gyógyszert s hüsitőket a szenvedőknek s bátoritó, vigasztaló szókkal jár-kel közöttük. Kiváló figyelemben részesit egy Bartagli Angelo nevü közkatonát, kinek jobb karját amputálták. A napokban igy szólt hozzá: „Öreg édes anyád iránti rokonszenvből ápollak, mert jól tudom, mily fájdalmat okoz az anyának fia szerencsétlensége. Hisz magam is szerencsétlen anya vagyok, kinek fia szintén afrikai harczteren esett el."

— **A halálbüntetés és Stambulow.** Párisból irják: A ki tudja, hogy Sztambulovnak mily nézetei vannak a halálbüntetésről, az joggal kételkedhetett az utolsó perczig azon, vajjon a ruscsuki lázadókon csakugyan végrehajtják-e a halálos itéletet? Azelőtt Stambulov mindig ellenezte a halálbüntetést, minek az lett a következése, hogy a lázadók igy gondolkoztak: „ha sikerül a lázadás jó; ha nem sikerül, hát akkor sem lesz belőle nagy baj." Utóvégre persze a regenség türelme is elfogyott és belátták, hogy igy nem lehet tovább kormányozni. Mikor aztán januárban Benderev és társai insczenalták egy kis lázadást, a Slobodá-ban egy czikk jelent meg, mely éles hangon hirdette, hogy ezenful semmiféle lázadó nem számithat többé kegyelemre. „Cette fois rien ne vous sauvera, ni vous sauvera, ni Kaulbars, ni son maitri, n personne!" Ezt az aláirás nélkül megjelent czikkett Sztambulov irta, a ki uti figura docet, be is váltotta igéretét. Hogy Oroszországban mit szólnak majd a regenség erélyes eljárásához, azt nem lehet tudni; hanem egy bizonyos: Bulgáriában ezenul jobban meggondolják majd magokat azok, a kik lázadást terveznek, mert most már látni való, hogy a jövőre a fejét koczkáztatja az, a ki fellázad. Bátran el lehet mondani, tehát, hogy a ruscsuki zendülés következtében történt kivégzések jelentékenyen megerősitik a regenség helyzetét.

— **Rövid hirek.** Kaulbars vasárnap bucsuestélyt ad, melyre csak legbensőbb barátjait és ismerőseit hivja meg. Bécsből aztán Szt-Pétervárra megy, hol Wladimir nagyherczeg mellé van szolgálattételre rendelve. — Uj robbanószer fedezett fel Favier vegyész Párisban: az uj szer szállitásánál veszélytelen s nem könnyen robban fel; robbantó ereje nagyobb a meliténél s négy-ötszörte olcsóbban állitható elő. — Egy nehány év előtt, óriási senzatiót keltett gyilkossági ügyről lebbent fel a napokban a fátyol: Kievben ugyanis most fedezték fel a Szudejkin csendőrfőnök gyilkosát s már le is tartóztatták. — Betiltott fogadások Párisból sürgönyzik, hogy a csütörtöki lófuttatásnál a rendőrség nem engedte meg a fogadásokat, mi előfordult botrányokra adott alkalmat. — Szétrobbant bomba. A franczia országi belforti arzenálban egy bomba robbant szét. Két munkás meghalt, tizen megsebesültek a robbanás következtében.

SZINHAZ.

— márczius 11.

— **„A gyöngéd rokonok"** ma este kiválóan jó előadásban mulattatta a közönséget. A szereplők mindegyike pompás verve-el és humorral játszott, ugy hogy az ensemble a lehető legzavartalanabb volt. Czanyuga Emma (Thusznelda), igen rokonszenves s vonzó alak volt. Szavalata meleg s finoman árnyalt Siposné (Imgard), a szó teljes értelmében kitünő volt e szerepben, mely olyan nagy mértékben találja comicai erét; Somló végtelen kedves volt és sokat mulatatott a hóbortos Schumrich szerepében. Mind hármuvat nyilt jelenetben is kitapsolták. Havas Aranka (Iduna), Véczi Vilma (Adelgunda), Peterdi (Osvald), szokottjók voltak, Závodszki Teréz pedig originalis Ulrika.

KÖZGAZDASÁG.

Hivatalos piaczi árak Aradon.

— Márczius 11. —

1. **Gabnanemüek:** tiszta buza legnehezebb 8 frt 50 kr, közép 8 frt 20 kr, kétszeres legnehezebb 8 frt — kr, közép 6 frt 20 krajczár, rozs legnehezebb 6 frt 20 kr, közép 6 frt — kr, árpa legnehezebb 6 frt 30 kr, közép 6 frt 20 kr, zab legnehezebb 6 frt 40 kr, közép 6 frt 20 kr, retek-repcze legnehezebb — frt — kr, uj kukoricza 6 frt — kr mkint.

2. **Liszt:** legfinomabb 0-ás 17 frt 70 kr, legfinomabb I. 15 frt 40 kr, zsemlye 14 frt 40 kr, fehér kenyér 13 frt 60 kr, fekete kenyér 10 frt 50 kr, rozs 12 frt 80 kr, tengeri — frt — kr mmkint. Dara tiszta buzából 17 frt 80 kr. Arpakása 16 frt — kr mmkint.

3. **Hüvelyesek:** borsó 17 frt 50 kr, bab 10 frt 50 kr, lencse 18 frt 20 kr, köleskása 11 frt 60 kr, burgonya 4 frt 80 mmkint.

4. **Széna:** 1. kötött legjobb 4 frt 80 kr, középszerü 4 frt 50 kr, kötetlen: legjobb 4 frt 50 középszerü 4 frt — kr egy mmázsa.

5. **Kötött vagy ágyi szalma:** legjobb 1 frt 80 kr, középszerü 1 frt 60 kr egy mmázsa.

6. **Takarmányszalma:** legjobb 1 frt 80 kr, középszerü 1 frt 60 kr, egy mmázsa.

7. **Alomszalma:** legjobb 1 frt 20 kr, középszerü 1 frt — kr, egy mmázsa.

8. **Fa:** bükk 3 frt 15 kr, cser 3 frt 15 kr, szilfa 3 frt 10 kr, fenyő 2 frt 50 kr. egy köbm.

9. **Hus:** marha 52 kr, borju 72 kr, disznó 48 kr, juh 32 kr; disznózsir 60 kr, szalonna 52 kr, vaj 1 frt 20., olvasztott vaj — frt — kr. egy kilo.

10. **Vegyesek:** Borszesz 36 kr, tej 14 kr, fehér ó bor 30 kr, fehér uj bor 22 kr, vörös ó bor 80 kr, vörös uj bor 56 kr, eczet 6 kr, pálinka (szilva) 40 kr, sör 28 kr egy liter.

11. **Zöldség:** Kel (Kohl) 16 kr, kalarábi (Kholerabi) 12 kr, vetes vagy czéklarépa 10 kr, sárga vagy murokrépa 14 kr, vereshagyma 12 kr, fokhagyma 20 kr, czeller 16 kr, petrezselyem 14 kr, pastinák 14 kr, leveles-zöldség (Suppengrünes) — kr, tojás darabja 4 kr, bors 1 frt 60 kr, paprika 1 frt 20 kr kilogrammonként, paradicsom — kr, saláta, — kr., 100 ugorka — kr.

Vegyes közlemények.

Szeszüzlet.

(Márczius 11.)

(B.) Készáru nagyban 26—26.25, kicsinyben 26.50 hordó nélkül, per 100 liter %.

Budapesti gabnatőzsde.

(Márczius 11.)

12000 mm. volt forgalomban, melyre többnyire nagyobb megrendelések történtek, tartózkodó vételkedvvel, minek folytán az árak 5 krral csökkentek. Tavaszi buza 8.99—9.—, őszi buza 8.57—8.58, tengeri május—juniusra 6.12—6.13, őszi zab 6.40—6.42, káposztarepcze 11.25—11.35.

Budapest, márczius 11. (Az „Aradi Közlöny" eredeti távirata.) A budapesti tőzsde zárlati árfolyamai: Magyar aranyjáradék 99.20— magyar papirjáradék 87.35, magyar hitelbank 292.50, osztrák hitelbank 284.40. London 128.20, Páris 50.50.

Sertéskereskedelmi csarnok.

— Budapest-Kőbányán. —

Kőbánya, márcz. 10. Az üzlet változatlan. Magy urasági öreg, nehéz 47—48 frtig, fiatal nehéz 49—50 forintig, magyar urasági fiatal közép 48.50—49 frtig, magyar urasági fiatal könnyü 48—49 forintig, közönséges szedett nehéz 47.——48.— frtig, magyar szedett közép 46,——48.— forintig, magyar szedett könnyü 44.——46.— frtig, Szerbiai átmeneti nehéz 44.—46.— frt, szerb. átmeneti közép 43.——45.— frtig, szerb. átmeneti könnyü 43.——45.— frtig. Romániai és szerbiai sertések, melyek mint átmeneteliek adattak át, vevőn- s páronként 3 arany vám fejében megtérittetnek. — Sertés-létszám: márczius 8-án volt készlet 73.808 db, márczius 9-dikén felhajtatott 999 darab elszállittatott 1446 db, márcz. 10-én maradt készletben 73 361 db. sertés.

Hivatalos árfolyam

a budapesti áru- és értéktőzsdén 1887. évi márcziushó 11-én.

Magyar aranyjáradék 6 sz.	—.—
Magyar aranyjáradék 4 sz.	98 80
Magyar papirjáradék 5 sz.	86 90
Magyar vasuti kölcsön	148.50
Magyar keleti vasuti államkötvény 1. kib.	96.95
Magyar keleti vasuti államkötvény 2. kib.	124.—
Magyar keleti vasuti államkötvény 3. kib	112.50
Magyar földtehermentesitési kötvény	104.—
Magyar földtehermentesitési kötv. záradék	104. |
Temes-bánáti földtehermentesitési kötvény	104.—
Temes-bánáti földtehermentesitési köt. zár.	104.—
Erdélyi földtehermentesitési kötvény	104.—
Horvát-szlavon földtehermentesitési köt.	—.—
Magyar szőlődézsmaváltsági kötvény	98.75
Magyar nyeremény-sorsjegy-kölcsön	119.—
Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	122.50
Osztrák járadék papirban	79.—
Osztrák járadék ezüstben	80.—
Osztrák járadék aranyban	109.—
1860-iki osztrák államsorsjegy	132.—
Osztrák-magyar bankrészvény	848.—
Magyar hitelbankrészvény	29: 50
Osztrák hitelintézeti részvény	283.—
Cs. és kir. arany	6.—
Ezüst	—.—
20 frankos arany (Napoleond'or)	10 11
Német birodalmi márka	62.70
London	128 20
20 markos arany	12.50

IDEGENEK NÉVSORA.

(Márczius 11.)

Fehérkereszt-szálló. Németh József, birt., Nagy-Várad. Horváth Ernő, birt., Gödöllő. Breier Géza, gyáros, Padé. Henter F., Motejlek J., gyárosok, Kolozsvár. Kendorfy Viktor, hivatalnok, Bpest. Ruda M., keresk., Trieszt. Kemény D., Kozeny G., keresk., Kolozsvár. Fuchs L., keresk., Lugos. Fried Kálmán, utazó, Bpest. Kohn M., utazó, Bécs.

Nádor-szálló. Benedikti Lajos, birt., Govoszda. Fischer Zoltán, Markovits N., birt., Battonya. Rajla Mihály, jegyző, Simánd. Agárdy Vilmos, gazdász, Konop. Kippirl Ignácz, gazdász, Bpest.

Három király-szálló. Buczurka jegyző, N.-Kamarás. Pap Tódor, jegyző, Komlós. Rosenthal M., utazó Gy.-Fehérvár. Knauer Gyula, közkatona, Arad.

Aranykules-szálló. Bene Géza, jegyző, Becskerek. Özv. Csermő F., magánzó, Becskerek. Libumir N., keresk., Kovaszincz. Kis József, t. biró, Becskerek.

Arad városi szinház.

Folyó sz. 161. 6. kisbérlet 10. szám

Szombat, 1887. márcziushó 12-én:

A MIKÁDÓ

vagy:

TITIPU VÁROSA

Bohózatos japáni operette 2 felvonásban.

Kezdete 7, vége 9½ órakor.

Holnap, vasárnap délután négy órakor, közkivánatra félhelyárakkal:

A hófehérke és a törpék.

Nagy látványos tündérrege 3 szakaszban.

Este 7 órakor:

A PARASZT KISASSZONY.

Eredeti népszinmü 3 felvonásban.

Felelős szerkesztő és kiadó:

HINDY ÁRPÁD.

Közlekedés.

A vonat

	ind. Aradról		érk. Aradra	
Csabai vegyesvonat	regg.	6 20	este	6.28
Budapesti személyvonat	d. u.	12.31	regg.	5.45
„ „	este	9.17	d. u.	4.10
Erdélyi vegyesvonat	d. u.	4.30	d. e.	8.42
„ személyvonat	regg.	6.—	d. e.	11.39
Temesvári vegyesvonat	regg.	6.05	d. e.	9.27
„ „	d. u.	5.48	este	8.17
Borossebesi vonat	regg.	6.25	regg.	9.20
„ „	d. u.	4.25	este	7.18
Szegedi személyvonat	regg.	6.10	regg.	9.48
„ „	d. u.	3.—	d. u.	7.23

Nyilttér.*)

Spillmann Albert,

Arad, főtér,

184—2—3 ajánl jó minőségü

bükköny és *muharmagvakat*

kicsinyben és nagyban.

*) E rovat alatt közöltekért semmi felelősséget nem vállal a Szerk.

EQUITABLE

az Egyesült-Államok életbiztosító-társasága NEW-York-ban.

Alapittatott 1859-ben.

Biztositási állomány 1886. decz. 31-én 1,747,000,000 márka.

Az uj felvételek kitettek:

1884-ben	1885-ben	1886-ban
360.000,000	408.000,000	474,000,000 márka.

Az összalap emelkedett 1886. január hó 1-től 1887. jan. 1-jéig 272.000.000 márkáról 321,000,000 márkára.

A tiszta nyereménytöbblet 1887. január hó 1-én 680.000.000 márkát tesz ki és a mult évhez viszonyitva 130.000.009 márkával emelkedett.

Tőkebefektetések Európában 16.000.000 márkán felül. A kötvények 3 év mulva kifogásolhatlanok. Minden kötvény visszavásárlási és leszállitási joga 3 év mulva. A 100.000 dollárból álló részvénytőke alapszabályszerüleg csakis 7% kamatoztatik, az azon felüli sok milliora rugó nyereség kizárólag a biztositottak javára esik.

Aligazgatóság Magyarország részére:

Budapest, Andrássy-ut 12. sz.

Főügynökség Aradon,

Sonnenfeld és Schwarz uraknál.

770—1887. Radnai járás főszolgabirójától.

Pályázati hirdetmény.

Aradmegye tekintetes törvényhatósági bizottságának 1878. évi októberhó 4-én 328. sz. alatt kelt határozatával szervezett, és a radnai járásnak — Radna, O- és Uj-Paulis, Ménes, Kladova, Solymos, Milova, Odvos, Konop és Berzova községeiből alakitott körközgyámi szövetkezetben évi 400 frt javadalmazással rendszeresitett **közgyámi állomás** választás utján betöltendő lévén, — annak *Radna községházánál* d. e 11 órakor leendő eszközlésére határnapul **f. hó 22-ikét** kitüzöm és pályázni kivánókat felhivom, hogy kérvényeiket legkésőbb a választás előtti napon hozzám benyujtsák.

Radna, 1887. évi márcziushó 7-én.

Csukay,
főszolgabiró.

204—3.3

766/1887. Kisjenői járás főszolgabirájától.

Pályázati hirdetmény.

Halálozás folytán **Ágya községben** üresedésbe jött

jegyzői állásnak

az 1886. évi XXII. t.-cz. 68. §-a értelmében eszközlésbe veendő választás utjáni betöltésére határidőül folyó **márcziushó 31-ik napjának** d. e. 10 órája Ágya községházához kitüzetik.

Pályázni óhajtók felhivatnak, miszerint az 1883. évi I-ső t.-cz. 6-ik §-a értelmében felszerelt pályázati kérelmüket f. évi márczius 30-ik napjáig a kisjenői főszolgabirói hivatalhoz annyival inkább adják be, mivel a későbben beérkezendő kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

Kisjenőn, 1887. márcziushó 9-én

Péczely,
főszolgabiró.

207—1.3

770—1887. Radnai járás főszolgabirójától.

Pályázati hirdetmény.

Aradmegye tekintetes törvényhatósági bizottságának 1878. évi októberhó 4-én 328. sz. alatt kelt határozatával szervezett és a radnai járásnak Soborsin, Temesest, Trojás, Vinyest, Halalis, Kujás, Tok, Iltyó, Szelistye, Petris, Korbest, Rossia, Obernia, Tótvárad, Gyulicza, Szorosság, Govosdia, Lupert, Pernyest, Baja, Battucza, Kaprucza, Monorostia, Dumbrovicza, Gross és Szlatina községekből alakitott körközgyámi szövetkezetben évi 400 forint javadalmazással rendszeresitett **közgyámi állás** választás utján betöltendő lévén, annak **Soborsin községben** d. e. 11 órakor leendő eszközlésére határnapul **folyó hó 28-ik napját** kitüzöm és pályázni kivánókat felhivom, hogy kérvényeiket legkésőbb a választás előtti napon hozzám benyujtsák.

Radna, 1887. márczius 7-én.

Csukay,
főszolgabiró.

203—9.3

Árverési hirdetmény.

Az uj-aradi kir. jbiróság mint tlkkvi hatóság közhirré teszi, hogy az aradi I. takarékpénztár végrehajtatónak Laju Juon fibisi lakos végrehajtást szenvedő elleni 500 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében az uj-aradi kir jbiróság területén lévő, Fibisen fekvő, a fibisi 287. sz. tljkvben A. I. 1—6. és +1. sor (619—620.) 791., 1257, (1398—1399.) 2013, 2260, 1449. h r. sz. alatt foglalt 309. ösz. sz. ház, udvar, kert, pótkert, 1/4 urbéri állományi költelek és 1400□ öl szőllőből álló ingatlanságra az árverést 1667 frtban ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1887-ik évi májushó 14-ik napján, d. e. 9 órakor** Fibis község községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát, 166 frt 70 kr., készpénzben, vagy az 1881: LX. törvényczikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi novemberhó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. § ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Uj-Aradon, 1887. évi február 24-én.

A kir. jbiróság, mint tlkkvi hatóság,

Kovács Béla,
kir. aljbiró.

114—1.1

3703—1887. Aradmegye alispánjától.

Árverési hirdetés.

A megye törvényhatósági bizottságának f. évi januárhó 10-én s következő napjain tartott közgyüléséből 46/1887. sz. alatt kiadott határuzata folytán, az Aradmegye tulajdonát képező s a *soborsini* h. t. jegyzőkönyv 176 sz. alatt bejegyzett és *szolgabirói lakul használt beltelkes ház eladása* 3000 frt becsár mellett ezennel elrendeltetik és árverési határnapul Aradmegye alispáni irodájába **1887. évi április 4-ének d. e. 10 órája** tüzetett ki.

Mely árverési tárgyalásra kitüzött nap és helyre, a kikiáltási ártól számitott 5 százalék óvadékkal ellátva árverelni szándékozók azzal hivatnak meg, hogy az árverési feltételek addig is a megyei számvevőség és a radnai járási főszolgabiró irodájában tekinthetők meg

Arad, 1887. évi márcziushó 4.

Ormos,
alispán.

214—1.3

195—887. 28/v—2.2

Árverési hirdetmény.

A városnál összegyüjtött *ócska papiroknak eladása iránt* **f. é. márczius 15-ik napján, d. e. 10 órakor** árverést fog a gazdasági szék a városház földszinti termében tartani. Kikiáltási ár kilgramként 14 kr. Az árverés megkezdése előtt bánompénzül 20 orint teendő le. Az árverésben részt lehet venni szóval, vagy a szóbeli árverést megelőzőleg benyujtandó irásbeli zárt ajánlatokkal, mely utóbbiakhoz a bánompénz melléklendő. Az árverésen tett igéret a legtöbbet igérőre nézve az árverés leütése után azonnal kötelező, a város közönségére nézve pedig csak a tanács jóváhagyása után. A legtöbbet igérő köteles a jóváhagyás után a papirokért járó összeget azonnal lefizetni és a papirokat legkésőbben 5 nap alatt elszállittatni. A papirok a városi kamarási hivatalál előzőleg is megtekinthetők.

Arad szab. kir. város gazdasági székének 1887. évi márcziushó 8-án tartott üléséből.

Varjassy Lajos,
aljegyző.

3755/1887. 27/v.2.—3.

Hirdetés.

A nagymélt. m. kir. belügyminiszter 1887. évi februárhó 24-én 9979/VII. sz. a. kelt körrendeletével értesiti a törvényhatóságokat, hogy a Bécsben 1887-qen megtartandó közegészségi és demographiai nemzetközi értekezlet szervező bizottságának elnöke folyó évi februárhó 10-én 452 szám a. hozzá intézett beadványában annak értesitése mellett, hogy a jelzett értekezlet ö császári és királyi fensége Rudolf főherczeg trónörökös védnöksége alatt folyó évi *szeptemberhó 26-tól októberhó 1-éig* terjedő időben fog megtartatni, hogy továbbá az értekezletre kitüzött előadatok megtartására és kérdések megvitatására kiváló külföldi és haza szakértőket sikerült megnyerni, sőt az előmunkálatok teljesitésére is kitünő szakegyének jelentkeztek s igy tekintettel az élénk érdeklődésre, melylyel a congressus ugy a tudomány valamint a gyakorlati élet tekintélyei által fogadtatott oly nagy részvételre nyujt kilátást, melylyel egy előbbi hasonló feladattal biró értekezlet sem dicsekedhetett azon kérelemnek ad kifejezést, hogy intézkedés tétessék az iránt is, miszerint a magyarországi résztvevő körök lehetőleg egy magyar bizottság alakitása által már a congressus elömunkálataiban is közreműködjenek.

Az értekezlet programmja Arad sz. kir. város tiszti orvosi hivatalában bárki által megtekinthető.

Felhivatnak tehát az Arad sz. kir. város törvényhatósági és területén müködő orvos-gyógyszerész egyletek, valamint a közegészségügygyel vagy demographiával foglalkozó más egyletek és társulatok, hogy a mennyiben a congressusban résztvenni akarnak, a résztvenni akarókat a név és foglalkozás megjelölésével **1887 évi márczius hó 31-ik** napjáig Arad sz. kir. város tiszti orvosi hivatalában, a hivatalos órák alatt bejelenteni sziveskedjék.

Megjegyeztetik, hogy a nagyméltóságu m. k. belügyminister úr, a congressust előkészitő munkálatokban való részvétel céljából alakitandó magyar bizottságnak mikénti szervezése szolgáló bővebb adatokat, legközelebb a törvényhatóságoknak tudomására juttatja.

Arad, 1887. márczius 5-én.

A városi tanács.

6769—1886.

Árverési hirdetmény

Az aradi kir. törvényszék, mint tlkkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy Kaiser Mihály szemlaki lakosnak, mint Roth Henrik engedményesének, végrehajtatónak Kirschner Dávid, Engel Jakab és Fuchs Félix szemlaki lakosok végrehajtást szenvedők elleni 750 frt tőkekövetelés és törv. járulékai iránti végrehajtási ügyében, az aradi kir. törvényszék területén levő s a szemlaki községi 1054. catasteri ivben 2615/a. hr. számmal jelölt földterületen, telekkönyvezetlen gőzmalom felülépitményre, 1600 frtban az árverést ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan **az 1887-ik évi áprilishó 30-án, d. e. 10** órakor Szemlak községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881. LX. törvényczikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Aradon, a kir. tlkkvi tvszéknek 1886. évi novemberhó 27-ik napján tartott üléséből.

Az aradi kir. törvényszék mint tlkkvi hatóság.

212—1.1

Földes Kelemen

gyógyszertára a „megváltóhoz“

Aradon, Deák Ferencz- és fürdő-utcza sarkán.

Bel- és külföldi névezetesebb gyógyszerek alábbi árjegyzékét ajánlja a t. cz. közönségnek szives figyelmébe.

Rizs-porok és haj-porok.

Avarffy Gézától Pálmai-féle fehér és rózsa 1 frt, kisebb doboz 60 kr és gyöngy fogpor 70 kr.
Herbert-féle fehér és rózsa egy doboz 90 kr.
Párisi **hölgypor** 50 kr.
Velutin rizspor fehér és rózsaszinben egy doboz 1 frt. 50.
Angol **Hajfestő szer**, mi eddig a legkitünőbbnek bizonyult.
(Haar ressorateur) egy üveggel 4 frt 50 kr.

Arczkenőcs-pomád, vizek és balzsamok.

Dr. Spitzer-féle **arcz-kenőcs**, szeplő, májfoltok és minden bőrküteg ellen. 35 és 70 kr.
„ „ „ **Kleopátra-tej**, mozsdó viz 1 frt
„ „ „ **Serai arcz-kenőcs** 80 kr. és 1 frt.
Dr. Lengyel-féle **Nyrfa balzsam**, Birken-balzam 1 frt 50 kr.
Vaselin **arcz-kenőcs** a bőrnek bársonyszerü finomságot ád.
Vaselin **haj-pomád**, hajnövesztő és erősitő.
Bohus-féle kitünő **bajusz-pedrő** jól ragad s a bajuszt nem töri 35 kr
Bathyányi-féle **bajusz-pedrő** 20 és 35 kr.
Butemart-féle **fog-szappan**, 35 kr.
Burhardt-féle **növény-szappan**. 42 kr.
Blancard-féle **vaslabdacsok** 1 frt 25, 2 frt 50 kr
Egri-viz, egy üveg 18 és 50 kr.
Elet-balzsam, Rózsa-féle üveg 50 kr. és 1 frt.

Fogvédő, gummiból dr. Weisz Armintól **fogpor** vagy **pasta** egy családnak 1 frt 20 és 1 doboz 35 kr.
Fogpászta dr. Pfeffermantól — egy tégely 1 frt 26 kr.
Salcil fog-por, Scatal — doboz 60 kr.
Budics féle fogpor, 60 kr.
Carmen **fog-cseppek**, üveg 30 kr.
Mindennemü fogfájásoknál a leggyorsabb s legkitünőbb hatásu szer.

179—3*

Gyógy-aszu-borok, valódi ménesi 1878-ik évi literes üvegekben 3 frt. 1/2 literes 1 frt 60 kr. 4/10 l. 1 frt 30 kr. különösen ajánlható vérszegény lábadozó betegeknek.
Ménesi vörös-bor, 1882. évi 1 liter 1 frt, 1/2 literes üvegekben 50 kr.

Glicerin-krém, Kielhuser-féle egy üveg 1 frt, az arczbőr tisztán tartását eszközli.
Glicerin-Crém, illatos arczbőr és kézkenőcs kitünő finomságu egy üveggel 40 kr.
Gastrophan G. Fürst-től keserü gyomorcsepp 70 kr.
Giliszta-csokoládé, Kröczer-féle 20 kr.
„ „ Saját készitmény 15 kr.
Giliszta-csgák czukorhab 3 kr.

Illatszerek, parfumok, illatos füvek és balzsamok.

Köhögés, rekedtség, hurut és asztma ellen czukorkák, Egger-féle mell- és szóda, maláta 25, 30, 10.

Külhoni Tamur indien Grillon gyermekeknek kellemes hajtó czukorkák, egy doboz 1 frt 50 kr. egy drb. 15 kr.
Brand Richardt-féle **sveiczi labdacsok** 70 kr.
Máriaczelli **cseppek** 35 kr.
Carlsbadi **sók** üvegekben 1 frt, 2 frt 30 kr.
Erzsébet **labdacsok** egy doboz 15 kr.
Dr. Gölis **ét-pora** skatula 85 kr.
Canabis **kender kivonat** szivarka 80 kr. asztma és köhögés ellen.

Mager-féle **csukamáj-olâj** 1 frt, tüdő és mellbajoknál.
Möller-féle **csukamáj-olaj** 1 frt.
Maria Farina **Eau de Cologne** valódi kitünő illatszer 60 kr., 1 frt.
Matico **Capsulák** 2 frt.
Matico **Injektió** 1 frt, 2 frt.
Migraine **Stifte** (mentol) 50 kr.
Malz-Bonbon valódi csomag 10 kr.
Dr. Misera hideglelés elleni **cseppek** 80 kr.

Legnagyobb kölcsönkönyvtár Aradon.

Alólirott ajánlja dusan felszerelt

kölcsönkönyvtárát,

mely több mint

30,000 könyvből

áll, a legismertebb nevü **magyar, franczia, német** és **angol** irók müveiből.

Olvasási-dij havonként csak 80 krajczár.

Tájékozásul szolgáljanak az alább feljegyzett művek, melyek csak egy részét képezik azon ujdonságoknak, a melyeket a folyó évben szereztem be.

Abonyi. Magduska. **Benitzky**. Martha. Ruth, Északról. **Cantacuzena**, A kit ketten szeretnek. **Ebers**, Egy polgármesterné, Szerapisz. **Feval**. Az ördög fia. **Feuillet**, Az özvegy. **Gaboriau**, Más pénzén. **Greville**, Az asszony kegyelméből. **Hackländer**, Tiltott gyümölcsök. **Jókai**, Kis királyok. Észak honából, Életemből, Enyém, tied, övé. **Kielland**, Garman és Worse. **Milko**, Divatok. **Obernyik**, Beszélyek. **Pálfy**, Egy mérnök regénye. **Sand**. A percemonti torony. **Stinde**, Buchholcz familia. **Tolnai L.**, Az uj főispán. **Smith**, Rejtélyes házasság. **Zola**, Germinal.

Amyntor: Gerke Sutemine **Balleström**: Das Erbe der zweiten Frau. **Bandissin**: Reuchlin. **Burger**: Cajus Rumgholt. **Byr**: Dora Villa Mirafior. **Braddon**: Dem Glück ein Pfand **Eckstein**: Das Vermächtniß. **Ebers**: Die Nilbraut. **Eichen**: Meines Lebens Roman. **Fels**: Neidoscha. **Franzos**: Die Reise nach dem Schicksal **Frenzel**: Verjährt. Frau Venus. **Gallmeier**: Aus is! **Große**: Das Bürgerweib von Weimar. **Gottschall**: Schultröschen. **Godin**: Fahr wohl! **Halm**: Ein weiblicher Promotheus. **Helm**: Die Glücksblume auf Capri. **Heyse**: Der Roman einer Stiftsdame. **Heyberg**: Eine vornehme Frau. **Junker**: Ihr Roman. **Lindau**: Helene Jung. Der Zug nach dem Westen. Im Banne der dritten Abtheilung. **Kautzky**: Die Alten und die Neuen. **Kretzer**: Drei Weiber. **Jokai**: Zigeunerbaron. **Kuntze**: Späte Vergeltung. **Lomber** (Madame Adam) Eine Heidin. **König**: Die Tochter des Commerzienrathes. **Lubliner**: Eine Frau von 19 Jahren Die Gläubiger des Glücks **Metscherskty**: Die Frauen der Petersburger Gesellschaft. Die Fürstin Lisa und Gri Gri. Mißverständnisse. **Marlitt**: Die Frau mit den Karfunkelsteinen **Mayer**: Novellen. **Nordau**: Conventionelle Lügen. Paradoxe. **Ouida**: Fürstin Napraxine. **Polko**: Aus meiner Welt **Rhangabé**: Novellen. **Redvitz**: Hans Wartenberg. **Ring**: Eine unversorgte Tochter. **Roquette**: Große und kleine Leute von Alt-Weimar. **Schack von Igar**: Licht, mehr Licht **Schlaegl**: Hartes Holz. **Schücking**: Recht und Liebe. Lebenserinnerungen. **Stinde**: Die Familie Buchholz. Die Familie Buchholz in Italien. **Schubin**: Bravo, rechts. Ein Frühlingstraum. **Schwarz Norberg**: Ein Frauenliebling. **Stöckl**: Maja. **Spielhagen**: An der Heilquelle. Was will das werden? **Stern Teclef**: Der Sohn der Chiotin **Steinitz**: Die Häßliche. **Telman**: Im Frühroth. **Tolstoi**: Krieg und Frieden. **Werner**: Adleraufflug. **Winterfeld**: Die Fanatiker der Ruhe. **Wald. Zedvitz**: Bona fide. Das Mädchen von Santi Quarante. **Vely**: Dorfluft. **Zell**: Kloster Friedlands letzte Abtissin.

Teljes tisztelettel

171—3* **KRISPIN JÓZSEF.**

Legnagyobb kölcsönkönyvtár Aradon.

Legnagyobb kölcsönkönyvtár Aradon.

Legnagyobb kölcsönkönyvtár Aradon.

Nyomtatja a „Széchenyi irodalmi intézet“ Aradon.